

JOYCE MEYER

CESTA K VYSLOBODENIU ZO ZMÄTKU

PREČO,
BOŽE,
PREČO?

PREČO,
BOŽE,
PREČO?

SYLOM

JOYCE
MEYER

CESTA K VYSLOBODENIU ZO ZMÄTKU

PREČO,
BOŽE,
PREČO?

Copyright © 1995 by Joyce Meyer
Anglické vydanie knihy
Pôvodný názov: Faith words edition
Copyright © Syloam, 2016

Vydavateľ: SYLOAM – Kresťanská medzinárodná misia
syloam@syloam-international.org
www.syloam-international.org
www.media.syloam-international.org
Černyševského 11, 851 01 Bratislava

Vydavateľ: Miroslav Fic
Redaktor vydavateľstva: Miroslav Čobrda
Preklad: Mgr. Samuel Lacho
Jazyková úprava: Mgr. Ivana Pastiriková
Grafika: Darko Brvenik
Náklad: 5000
Vytlačil: 1909.Minerva
ISBN: 978-80-89414-72-7

Použité citáty sú prevzaté:
Slovenský ekumenický preklad, Slovenská biblická spoločnosť, 2008
Biblia – Písmo Sväté Starej a Novej zmluvy,
Tranoscius Liptovský Mikuláš, 1978

Slová v citátoch, uvedené v zátvorkách, sú preložené podľa
originálu, ako ich uvádzala autorka knihy.
Akákoľvek reprodukcia tohto diela je dovoľená len s písomným
súhlasom vydavateľstva Syloam.

OBSAH

Predslov	7
1. Čo je zdrojom zmätku?	9
2. Vyslobodenie z „mudrovania“	13
3. Postoj viery	17
4. Milosť prichádza v jednodenných dávkach	21
5. Keby len	25
6. Čo ak?	29
7. Nenechajte sa viesť svojou hlavou	35
8. „Mudrovanie“ vedie ku klamu	43
9. Zmätok nás okráda o radosť	49
Zakúšanie nového života	53
O autorke	55

PREDSLOV

V Jánovi 10,10 je napísané, že zlodej prichádza, aby kradol, zabíjal a ničil, ale Ježiš prišiel, aby ste mali večný život a tešili sa z neho (preklad *Amplified Bible, AMP*).

Satan by vás najradšej obral o vašu radosť a tak vám zabránil, tešiť sa zo života. Ja sa však modlím, aby vám táto kniha pomohla naučiť sa, ako vo vašom živote „nechať Boha byť Bohom“, aby ste mohli zakúšať hojnosť pokoja a radosti, ktoré Ježiš pre vás vydobyl svojou smrťou na kríži.

1

ČO JE ZDROJOM ZMÄTKU?

Ste zmätení? Deje sa práve teraz vo vašom živote niečo, čomu nerozumiete? Možno sa to týka vašej minulosti a vy jednoducho nedokážete pochopiť, prečo sa váš život musel vyvíjať tak, ako sa vyvíjal. Možno hovoríte: „Prečo ja, Bože? Prečo sa veci nevyvinuli takto alebo inak? Prečo sa udiali práve tak, ako sa udiali? Proste tomu nerozumiem!“

Začala som si uvedomovať, že veľké množstvo ľudí ohromne zápasí so zmätkom. V minulosti som sa s tým tiež dosť natrápila a rozumiem tomu, ako dokáže zmätok ľudí vytrápiť a tak som začala uvažovať o tom, prečo sa ľudia dostávajú do zmätku a čo by mohli spraviť, aby tomu zabránili.

Raz som viedla večerné stretnutie v Kansas City, ktorého sa zúčastnilo približne 300 ľudí. Mala som vnuknutie, aby som sa ich spýtala, koľkí z nich sú práve teraz zmätení v nejakej oblasti svojho života. Na moje prekvapenie som spozorovala iba dvoch ľudí, ktorí nezdvihli ruku a jedným z nich bol môj manžel. Ak som správne videla, tak to znamená, že 298 z 300 prítomných ľudí bolo zmätených. To je 99,3 percenta. Keď som to začala sledovať u rôznych iných skupín, zistila som, že tak to je aj takmer všade inde. Samozrejme, že to percento nebolo rovnaké, no vždy bolo vysoké.

Keď som nad tým uvažovala, prosila som Pána, aby mi ukázal, čo je zdrojom zmätku. Povedal mi: „Povedz im, aby sa nesnažili všetko vyriešiť a prestanú žiť v zmätku.“ Uvedomujem si, že ja presne preto už nemám problémy so zmätkom. Stále ešte je v mojom živote množstvo vecí, ktorým nerozumiem, je v tom však obrovský rozdiel. Boh ma oslobodil od toho, aby som sa snažila všetko vyriešiť. Boh ma oslobodil od mudrovania (od toho typu „mudrovania“, o ktorom sa píše v 2. liste Korintským 10,5), a tak sa vo svojom živote jednoducho nesnažím vyriešiť všetky veci, ktorým nerozumiem.

Znie to skoro až príliš jednoducho, že? Od útrap zmätku môže byť človek ale úplne oslobodený – stačí, ak sa vzoprie pokušeniu, všetko nejako vyriešiť (mudrovanie). Ak by ste sa naozaj zastavili a zamysleli nad tým, začne vám to dávať zmysel, pretože celý tento zápas prebieha v aréne, ktorá sa volá „mysel“.

Mysel' je bojiskom, na ktorom buď vyhrávame alebo prehrávame našu vojnu so Satanom. „Boh nie je Bohom neporiadku“ (1. Kor. 14,33) – Satan je. Diabol nám ponúka teórie a mudrovanie, ktoré nie sú v súlade s Božím Slovom. Rozšírený preklad textu v 2. Korintským 10,4-5 hovorí, že ak chceme túto vojnu vyhrať, tak jedným typom myšlienok, ktorým sa budeme musieť vyhnúť, je mudrovanie. V tých veršoch sa píše:

„Lebo zbrane nášho boja nie sú fyzické [zbrane tela a krvi], ale od Boha majú moc zvrhnúť a zboriť hradby. [Vzhľadom k tomu] sa odvraciamе od argumentov a teórií a mudrovania a od všetkých pyšných a namyslených vecí, ktoré povstávajú proti [pravému] poznaniu Boha; a každú myšlienku a zámer berieme do zajatia a uvádzame do poslušnosti Kristovi (Mesiášovi, Pomazanému).“

2. Korintským 10,4-5

Ak nás Písmo usmerňuje, aby sme sa nesnažili všetko vyriešiť, tak to potrebujeme poslúchnuť. A keď sa púšťame do mudrovania, mali by sme naše myšlienky uvádzať do poslušnosti voči Ježišovi. Tieto verše hovoria, že sa nachádzame vo vojne a náš boj, náš zápas, je do veľkej miery bojom v našej mysli. Satan útočí na našu myseľ.

Podľa týchto veršov sa musíme vysporiadať s jeho útokmi, s predstavami. Už ste si niekedy predstavili nejaké veci, ktoré neboli pravdivé alebo už ste niekedy na obrazovke svojej mysle videli veci, ktoré boli nevhodné? Teórie sú rôzne nápady alebo myšlienky, ktoré sa týkajú toho, ako by sme mohli vyriešiť svoje problémy a mudrovanie je mentálne skúmanie, ktorého zámerom je dopracovať sa k odpovediam na otázky, ktoré má zjavne iba Boh.

V rámci rekapitulácie tejto kapitoly si teda povedzme, že zdrojom zmätku je snaha všetko vyriešiť alebo dopracovať sa k odpovediam na situáciu, ktoré má zjavne iba Boh. Z nejakého dôvodu sa v tom vyzná iba On a nám k tomu nič nehovorí.

2

VYSLOBODENIE Z “MUDROVANIA”

Na to, aby ste dokázali naozaj precítiť silu oslobodenia od mudrovania, ktoré som sama zakúsila, musíte ponajprv pochopiť, ako fungovala moja myseľ predtým.

Veľmi skoro v živote som si predsavzala, že nespoliehať sa na nikoho, byť nezávislou a starať sa iba o seba, je tou najbezpečnejšou a najlepšou zásadou. Vyriešila som si to tak, že čím menej pomoci budem žiadať od iných, tým lepšie na tom budem, pretože potom nebudem nikomu nič dlžná. Bola som unavená z neustálych zranení a myslela som si, že tento prístup ma ochráni pred bolesťou.

Samozrejme, že som sa mýlila; trvalo mi ale veľmi dlho, kým som si to uvedomila a priznala. A keďže to trvalo veľmi dlho, celé tie roky boli plné

starostí, mudrovania, premýšľania, teoretizovania, predstavovania, obáv, frustrácií, rozčuľovania a podobných vecí tohto typu. Čím sme nezávislejší, tým ťažšie nám je dôverovať Bohu alebo komukoľvek inému.

Pán chce, aby sme boli závislí na Ňom, nie nezávislí na Ňom a závislí na sebe. Čím ste závislejší na Ježišovi Kristovi, tým viac budete vedieť prenechať Jemu všetko, čomu nerozumiete – vo vedomí, že On o tom všetkom vie a keď bude správny čas, On vám to zjaví.

Nemyslite si však, že tento postoj je totožný s pasivitou. Nemáme byť pasívni – a hlavne nie vtedy, keď sa stretávame s výzvami našej viery. Keď sa niečo stane vo vašom živote alebo v živote vašich priateľov a vy jednoducho vôbec nechápete, čo sa to deje a prečo sa to deje, jednoznačne k tomu musíte od začiatku pristupovať s modlitbou. Proste Ducha Svätého, aby vám dal porozumenie, aby vás vyučil, aby priniesol svoje svetlo a zjavenie a potom čakajte dovedy, kým to spraví – vediac, že v Božom čase príde do vášho života porozumenie.

Keď sa vo vašom srdci začnú množiť otázky, možno začínate nad nimi uvažovať, no presne v tej istej

chvíli začínate byť aj zmätení. Jednoducho ďakujte Bohu za to, že On má všetky odpovede, povedzte Mu, že ste spokojní s tým, že On tie odpovede pozná a povedzte Mu, že Mu dôverujete, že vám ich ukáže, keď na to bude správny čas.

Od mudrovania a zmätku nebudete môcť byť oslobodení dovedy, kým si neadoptujete – neosvojíte – tento postoj, ktorý som práve popísala. Tento postoj je mimochodom postojom viery.

3

POSTOJ VIERY

O viere môžeme hovoriť ako o doktríne alebo ako o spôsobe, akým prijímame veci od Boha. V Efezským 2,8-9 vidíme, že sme spasení milosťou skrze vieru. V rozšírenom preklade (AMP) textu zo Židom 11,1 je napísané: „Viera je presvedčením ... o veciach, vktoré dúfame a dôkazom o veciach, ktoré nevidíme.“ Vieru môžeme popísať alebo zadefinovať rôznymi spôsobmi, no ja si myslím, že veľmi jednoduchým spôsobom, ktorým môžeme vieru vnímať a dokonca preskúmať, či prakticky žijeme vierou alebo nie, je vyjadrovať sa o nej ako o postoji – „viera ako postoj“.

Postoj viery nás privádza do odpočinku. V liste Židom 4,3 je napísané, že tí, ktorí uverili Bohu, vstupujú do Jeho odpočinku. V Židom 4 je tiež napísané, že ten, kto už raz vstúpil do Božieho

odpočinku (pamätajte na to, že viera je vstupnou bránou k odpočinku), odpočinul od svojej námahy a bolesti ľudskej práce. 10. verš. Mudrovanie je práca a uvádza nás do zmätku a nie do odpočinku.

Postoj viery hovorí, že svoje starosti hodím na Neho a On sa o mňa postará (1. Petra 5,7). Hovorí, že nemusím všetko vedieť a nemusím rozumieť všetkému, čo sa deje. Som spokojný, lebo poznám Toho, ktorý to všetko vie! Venujte skôr čas tomu, aby ste spoznali Jeho, než tomu, aby ste sa snažili prísť na to, čo On robí.

Postoj viery sa netrápi, nestrachuje, ani nepociťuje úzkosť vo vzťahu k zajtrajšku, pretože viera rozumie, že kamkoľvek potrebuje ísť – dokonca aj do neznáma budúcnosti, že Ježiš tam už bol. Pamätajte, že On je tým, ktorý bol, ktorý je a ktorý príde. On existoval už pre položením základov sveta. On pomáhal pri stvorení. On vás poznal ešte predtým, než ste sa narodili. On vás sformoval svojou vlastnou rukou v lone vašej matky. A nielen že existoval od samého počiatku, ale On je samotným Počiatkom, tou Alfou.

A ako je to s koncovkou? Je to tak, že veci iba dá do pohybu a potom z nich odíde? Nie! On dokončí

to, čo začal. (Žid 12,2; Fil. 1,6). On bude prítomný aj pri samotnom konci. On je aj tým Koncom, Omegou. Rada to zvyknem hovorievať takto: „On nie je iba Alfou a Omegou, Počiatkom a Koncom, ale aj všetkým, čo je medzitým.“

Ak predpokladám, že Ježiš sa ešte nejaký čas nevráti späť, mám pred sebou ešte veľa zajtrajškov – a vy tiež. Som rada, že viem a je to pre mňa útechou, že viem, že bez ohľadu na to, čo ma čaká zajtra, On drží zajtrajšok aj mňa na dlaniach svojich rúk (Iz 49,16).

Postoj viery žije naplno deň po dni.

4

MILOŠŤ PRICHÁDZA V JEDNODENNÝCH DÁVKACH

„Mudrovanie“ nás buď chytí do pasce našej minulosti alebo sa nás bude snažiť zatlačiť do budúcnosti. Pamätajte na to, že Biblia hovorí: „Viera teda je“ (Žid. 11,1). Ak sa snažíme žiť v minulosti, život bude ťažký. On seba samého nenazval „Veľký Som, ktorý som bol“. Ak sa snažíte žiť v budúcnosti alebo sa snažíte prísť na to, čo sa stane zajtra, život bude ťažký. On seba samého nenazval „Veľký Som, ktorý bude“. Ak budete žiť naplno jeden deň po druhom, tento deň, teda ten deň, ktorý žijete teraz, život bude omnoho ľahší. On povedal: „JA SOM“ (Ex 3,14). Viera žije v prítomnosti.

Učeníkom počas búrky povedal: „Prečo sa strachujete? Nebojte sa. Ja som to!“ (Mat. 14,27). Rozumiete tomu? Ježiš im povedal: „JA SOM“

tu teraz pre vás a keď „JA SOM“, všetko ostatné bude v poriadku. Žite dnes! Starosti včerajška a o zajtrajšok vám ukradnú dnešok. Dostali ste milosť na dnes. Milosť je zmocnením, priazňou a mocou Ducha Svätého, ktorá vám pomôže vykonať všetko, čokoľvek potrebuje byť vykonané. Milosť však nemôžeme dostať dopredu a niekde si ju uskladniť, ak sa to dá tak povedať.

Spomínate si na Izraelský národ na púšti? Boh ich nadprirodzene sýtil na každodennej báze tak, že potrava im pršala z neba. To jedlo nazývali „manna“. Podobne, ako my, aj oni si chceli zabezpečiť dostatok manny tak na zajtrajšok, ako aj na dnešok. Chceli sa dopredu postarať aj o zajtrajšok – len pre prípad, že by Boh zabudol, zázračne sa o nich postarať aj nasledujúce ráno. Boh im však zakázal, nazbierať si viac manny, ako potrebovali na každý jeden deň – okrem soboty. A ak si predsa len nazbierali viac, ako potrebovali pre život v daný deň, nadbytočná manna zhnila.

Zastavte sa a zamyslite sa nad tým na chvíľu. Je to silný príklad, ktorý môžeme aj dnes aplikovať do našich životov. Keď mudrujete, trápíte sa alebo sa strachujete, snažte sa odložiť si mannu na

zajtrajšok? Váš Otec v nebi chce, aby ste Mu v dôvere zverili aj svoj zajtrajšok. V Prísloví 3,5 je napísané, že máme dôverovať Hospodinovi celým svojim srdcom a myslou (myšlienkami) a nemáme sa spoliehať na vlastnú rozumnosť.

Raz som čítala nasledujúce prirovnanie. Dvaja muži boli vo väzení kvôli tomu, že sa hlásili k Ježišovi Kristovi. Nasledujúce ráno mali byť spálení na ohnivej hranici. Jeden z nich bol postarší svätec, ktorý mal množstvo skúseností s Božími cestami. Druhý z nich bol mladý muž, ktorý veľmi miloval Pána, no s Božími cestami veľa skúseností nemal.

Keď sa zvečerilo, mladý muž škrtol zápalkou a chcel zapáliť sviečku – v miestnosti sa totiž už stmievalo. Počas toho si ale popálil prst. Veľmi ho to rozrušilo a od strachu začal kričať: „Ak ma takto veľmi bolí obyčajná popálenina na prste, iste nezvládnem upálenie na ohnivej hranici.“ Postarší svätec ho potešoval týmito slovami: „Synu, Boh ťa nežiadal o to, aby si si popálil svoj prst a preto ti nedal k tomu ani svoju milosť. On ťa žiada o to, aby si týmto spôsobom obetoval svoj život a preto si môžeš byť istý, že s príchodom rána ti dá aj milosť byť tam a spraviť všetko, čo bude potrebné.“

Vidíme teda, že ten starší, skúsenejší svätec kvôli mnohým rokom chodenia s Pánom vedel, že bezpochyby, keď príde ráno, bude mať k dispozícii Božiu milosť. A preto sa dokázal v tej situácii uspokojiť; pretože mal v tej chvíli vieru, že zajtra bude mať k dispozícii novú milosť (silu).

Z tohto príkladu vidíme, že viera nás oslobodzuje od „mudrovania“. Viera nemusí presne vedieť, čo sa odohrá v budúcnosti. Viera odpočíva, pretože vie, že Boh zajtra dodá zajtrajšiu mannu. Naozaj vás chcem povzbudiť, aby ste nepremárnili dnešok tým, že sa budete snažiť presne pochopiť (mudrovanie), čo sa stalo v minulosti alebo čo sa stane v budúcnosti.

Ako som raz čítala: Včerajšok je ako zrušený šek, zajtrajšok je ako zmenka a dnešok je jedinou hotovosťou, ktorú máte k dispozícii. Využite ho múdro.

5

KEBY LEN

Apoštol Pavel učí v Liste Filipským, že máme zabúdať na to, čo je za nami a usilovať sa o to, čo je pred nami (Fil. 3,13). Ako môžeme lipnúť na minulosti ak len nie v našich myšlienkach? Verím tomu, že keď žijeme v minulosti, môžeme mať pocit, ako keby nám naplno prešmykovali kolesá a tú energiu by sme mali využiť pre dnešok.

Zvyknete sa v myšlienkach znova a znova vracieť k vašim chybám z minulosti? Zvyknete si niekedy pomyslieť: „Prečo som to spravil/a? Ó, keby som len nebol/a povedal/a to alebo ono alebo spravil/a to alebo ono.“ Alebo: „Keby som len bol/a býval/a spravil/a to alebo ono.“ Dávajte si pozor na takéto „keby len“.

Možno ste si mysleli, že ste všetko spravili tak, ako ste mali spraviť a napriek tomu sa veci vyvinuli zle. Možno sa divíte: „Prečo veci dopadli tak, ako nakoniec dopadli? Prečo, Bože, prečo? Jednoducho tomu nerozumiem. Musím na to prísť! Nemôžem predsa zostať v takejto tme a nevedieť! Ó, som taký/á zmätený/á!“

Znejú vaše myšlienky niekedy takto? Môžem k vám byť naozaj úprimná? Trápite samých seba! Celé roky som to robila aj ja. Nefunguje to! Bolo a ešte stále je veľa vecí v mojej minulosti, ktorým som nerozumela a ešte stále nerozumiem. Ďakujem však Bohu, že som konečne od Neho mohla prijať správu, že potrebujem zabúdať na to, čo je za mnou a usilovať sa o to, čo je predo mnou. Teraz si užívam ohromný pokoj.

Písmo hovorí v Izaiášovi 26,3, že Boh „daruje pokoj tomu, kto dúfa“ v Nehu. Nepíše sa tam, že pokoj bude darovaný človeku, ktorého myseľ je plná mudrovania a argumentovania a ktorý sa snaží na všetko prísť vlastným rozumom.

Na svete sa deje veľa zjavne nespravodlivých, neférových vecí. V mojej minulosti – pravdepodobne

podobne ako v tej vašej – sa mi udialo veľa vecí, ktoré boli neférové – vecí, ktoré mi navodili veľa problémov, rán a zranení, cez ktoré som sa dostávala celé roky.

Celé roky som žila so sebaľútosťou a pocitom ukrivdenosti – zahorknutá a odmietavá som sa snažila nejako si odôvodniť, prečo sa to stalo práve mne. Prečo mi Boh nepomohol? Prečo mi nepomohol niekto iný?

Nakoniec som si uvedomila, že sama seba ničím. Premrhala som všetky svoje dnešky tým, že som sa snažila pochopiť svoje včerajšky. Boh mi jedného dňa povedal: „Joyce, môžeš sa buď ľutovať alebo žiť v moci. Čo z toho chceš?“

Niekedy môže človek žiť dokonca vo včerajších víťazstvách. Môže sa zapliesť do toho, že sa snaží nejako prísť na to, čo spravil, čo ho k tomu úspechu priviedlo - len aby to mohol zopakovať znova. Kedysi som zvykla, mentálne si holdovať v mojich víťazstvách. Dokonca aj to môže človeku zabrániť v tom, aby napredoval. Minulosť je minulosť. Už či sme v minulosti zažívali víťazstvá alebo prehry, aj tak to zostáva len minulosťou. Je to preč. Žite dnes!

Na príjemných spomienkach nie je nič zlé, je však chybou, a veľkou, ak si hovieme čo i len v minulých víťazstvách. Po každej udalosti vo vašom živote nechajte oponu padnúť k vašim päťam pri odchode a pokračujte k tomu ďalšiemu, čo Boh pre vás pripravil. V liste Filipanom 3,13 je napísané: „... zabúdam na to, čo je za mnou, a usilujem sa o to, čo je predo mnou.“

Chcem znovu zopakovať, aby ste si dávali pozor na výroky typu „keby len“. Ak sa stalo niečo zlé, môžeme uvažovať smerom „keby len“ sme to neboli bývali spravili tak, ako sme spravili. Ak sa stalo niečo dobré, môžeme sa prichytiť pri tom, že uvažujeme o tom, čo by sa stalo, „keby len“ sa nám to podarilo spraviť znova.

Zabudnite na minulosť! Nesnažte sa to celé pochopiť a premyslieť. Teraz sa rozhodnite, že sa pohnete dopredu.

6 ČO AK?

Ďalším mentálnym šípom (Biblia ich v Efežanom 6,16 nazýva „ohnivými šípmi“), ktoré Satan hádže na ľudí, je strach-naháňajúci výrok „čo ak“.

Čo ak neprídu tie peniaze? Čo ak sa zraním? Čo ak vážne ochoriem? Čo ak stratím prácu? Čo ak ostanem sám/sama celý život? Alebo napríklad niečo takéto: Čo ak nebudem nič počuť od Boha? Čo ak spravím nejakú chybu? Čo ak zlyhám? Čo ak sa mi vysmejú? Čo ak ma odmietnu? A tak ďalej a tak ďalej – ten zoznam môžem pokračovať donekonečna. Rozpoznávate tento spôsob myslenia?

Výroky čo ak sú ďalšou formou, ktorou sa snažíme všetko si nejakو vysvetliť „mudrovaním“. Výroky čo ak obyčajne prichádzajú a sú sprevádzané celou

sériou myšlienok, ktoré predstavujú veľmi ponurý obraz. Výroky čo ak nás prenášajú do budúcnosti a vedú nás k tomu, že sa dopredu hrozíme vecí, ktoré sa ešte dokonca ani nestali a pravdepodobne sa nikdy ani nestanú, pokiaľ ich svojim strachom nepovoláme k životu.

Čo ak spôsobuje rovnaký zmätok ako keby len. Oba výroky sú vyjadrením takého uvažovania, ktorému nemáme holdovať. Oba sú úplne iste zahrnuté v texte v 2. Korintským 10 do „teoretizovania a mudrovania“ a „predstav“ a všetky takéto myšlienky máme ničiť.

Dovoľte mi, aby som tu uviedla praktický príklad, ktorý vyjadruje, čo tým myslím. Raz sme v rámci našej služby veľmi potrebovali mať nejakú budovu, v ktorej by sme usporiadali naše týždenné stretnutia. Budova, v ktorej sme sa zvykli stretávať už viac ako päť rokov, mala byť v priebehu nasledujúcich dvoch rokov zbúraná a na jej mieste malo byť vybudované nákupné stredisko. Hľadali sme priestory, v ktorých by sme mohli mať naše kancelárie a naše pravidelné, týždenné stretnutie, súčasťou ktorého by zároveň bolo dostatok miesta pre matky s malými deťmi, pre detskú službu, nejaké ďalšie priestory, atď. A k tomu

všetkému sme potrebovali zabezpečiť ešte asi 300 parkovacích miest.

Možno si pomyslíte, že by nemalo byť až také ťažké, niečo také nájsť; avšak, nebolo to také jednoduché, ako by sa mohlo na prvý pohľad zdať. Hľadali sme také miesto celé 2 roky. Vyčerpali sme všetky možnosti, o ktorých sme vedeli. Naozaj to vyzeralo tak, ako keby sme sa dostali do slepej uličky.

Diabol na nás hádzal ohnivé šípy, ako napríklad: „Čo ak prejdú ďalšie dva roky a vy ešte stále nebudete mať to miesto?“ Alebo iný ohnivý šíp, ktorý bol vystrelený na nás, niesol so sebou toto posolstvo: „Keby ste sa len boli bývali rozhodli pre tú alebo onú budovu, keď bola ešte k dispozícii za lacnú cenu, neboli by ste teraz v tejto situácii. Čo ak ste prepásli to, čo mal Boh pre vás pripravené? Keby ste len mali trošku viac poznania v tejto oblasti, pravdepodobne by ste vedeli, čo máte spraviť. Čo ak kúpите nejakú budovu a potom nebudete môcť získať všetky potrebné povolenia? Čo ak zaplatíte príliš veľa a potom objavíte niečo lepšie a za lepšiu cenu?“

Často ďakujem Bohu, že ma vyslobodil z pút mudrovania ešte predtým, než sme začali riešiť

potrebu získania novej budovy. Ak by sme sa v tej situácii ocitli niekoľko rokov predtým, naozaj by ma to dostalo do veľmi nepríjemného stavu zmätenosti a obáv z toho, že nedokážem všetky tieto veci vyriešiť.

Teraz už dokážem veriť tomu, že všetky naše kroky vedie Pán (Žalm 37,23). Modlíme sa a dôverujeme Bohu a chceme konať Jeho vôľu. A preto nás On bude viesť k tomu správne miesto v správny čas. Boh obyčajne neprichádza priskoro, no taktiež nikdy nemešká. V minulosti sme mali niekoľko rôznych príležitostí na kúpu budovy, ktoré sme sa veľmi, veľmi snažili zrealizovať, no bez ohľadu na to, ako veľmi sme sa snažili, nepodarilo sa nám to uskutočniť. Boh nám však v správny čas zabezpečil výborné miesto na prenájom a On sa o nás aj v budúcnosti postará, keď ho budeme nasledovať krok za krokom.

Ja by som teraz síce mohla začať skúmať tie rôzne situácie a argumentovať, prečo by pre nás neboli bývali tým správnym riešením. Avšak v danej chvíli to všetko vyzeralo tak, že sa naozaj veľmi snažím nájsť to miesto a nič nefunguje. Nič nebude fungovať, keď budeme mimo Božieho časovania a aj tak sa budeme snažiť niečo zrealizovať.

Boh naozaj vie, čo robí. On má naozaj všetko pod kontrolou. Ja sa môžem ukludniť a vedieť, že dokonca aj keby ja sama som nevedela, čo mám spraviť, poznám Toho, ktorý to vie.

Ako ste na tom vy? Poznáte Ježiša? Ak áno, tak poznáte Vševedúceho, Všemocného, Všadeprítomného Boha – Toho, ktorý má všetku moc, všetko poznanie a ktorý je vždy úplne všade.

Uvoľnite sa! Čo ak budete iba mudrovať a argumentovať a nakoniec sa dopracujete k tomu, že vám bude všetko jasné a Boh vás vtedy prekvapí a spraví všetko ešte úplne inak? Ak sa to tak stane, tak všetok ten čas predtým ste úplne premárnili. Nevenovali ste už dostatok času mudrovaniu a zmätku?

Mám pre vás jeden nápad: Čo keby ste sa uvoľnili a dovolili Bohu, aby bol Bohom?

7

NENECHAJTE SA VIESŤ SVOJOU HLAVOU

Modlila som sa za rozoznanie, ako by som vo svojom živote mohla ešte oveľa viac rozšíriť svoje pôsobenie. Modlila som sa za to vlastne už pomerne dlho, keď mi Duch Svätý povedal: „Nikdy toto nebudeš vedieť rozoznať, Joyce, pokým neodložíš bokom svoje mudrovanie.“

V 1. Korintňanom 2,14-16 je veľmi jasne napísané, že prirodzený človek nerozumie duchovnému človeku. Pán používa tento text, aby nám vyjadril niečo dôležité. Ak v duchu získam nejaké rozoznanie veci a moja hlava začne argumentovať, či to dáva alebo nedáva zmysel, nikdy sa nikam nepohnem. Prečo? Kvôli tomu, čo je napísané v 1. Korintňanom 2,14: Prirodzený človek nerozumie veciam ducha, pretože ich treba posudzovať duchovne. Váš duch vie veci, ktoré vaša hlava nevie.

Ak ste znovuzrodeným Božím dieťaťom, tak Duch Svätý prebýva vo vašom ľudskom duchu. Verím tomu, že Duch Svätý sa nám snaží sprostredkovať veľa vecí, ktoré my ale odmietame, pretože do veľkej miery fungujeme v oblasti duše.

Uvediem tu jeden príklad. Raz ráno, keď som sa obliekala a pripravovala na to, aby som šla na naše pravidelné týždenné stretnutie „Život v Slove“, začala som uvažovať nad ženou, ktorá viedla organizačný tím na tom stretnutí a nad tým, aká verná je vo svojej službe. V srdci sa mi prebudila túžba, spraviť pre ňu niečo a nejako ju požehnať.

Povedala som: „Pane, čo by som mohla spraviť pre Ruth Ann?“ Mala som silný dojem, alebo dalo by sa povedať, že som proste vedela, že jej mám darovať nové, červené šaty, ktoré som mala zavesené v skrini. Tie šaty som si kúpila pred tromi mesiacmi. A hoci sa mi veľmi páčili, vždy keď som si ich plánovala obliecť, jednoducho som nemala túžbu, si ich dať. Stále ešte viseli v pôvodnom plastovom obale z obchodu so všetkými visačkami. Ruth Ann bola trochu moletnejšia žena ako ja, no zaujímavé bolo, že ja som si tie šaty kúpila o číslo väčšie, ako šaty, ktoré obyčajne nosievam, pretože práve tieto šaty v mojom čísle nemali.

Kedže tie šaty mali strih, aký mali, nemyslela som si, že by si ktokoľvek všimol, že sú mi trochu väčšie.

Ked' som teda vo svojom duchu pocítila túto silnú túžbu, darovať jej tie šaty, moja hlava povedala: „Ale, Pane, tie šaty sú nové.“ Všimnite si, že keď moja hlava, môj prirodzený človek, argumentuje s mojím duchom, ten argument v skutočnosti absolútne nedáva žiadny zmysel. Potom som povedala: „Iste si mi nechcel povedať, že mám darovať šaty, ktoré sú úplne nové.“ Avšak, keby som sa len trošku zamyslela nad Božím charakterom, Jeho štedrosťou a Jeho výnimočnosťou, uvedomila by som si, že omnoho pravdepodobnejšie mi Boh hovorí, aby som darovala šaty, ktoré sú nové a nie tie, ktoré sú obnosené.

Kráľ Dávid povedal v 2. Samuelovej 24,24 vo vzťahu k budovaniu chrámu: „Nechcem predsa obetovať Hospodinovi, svojmu Bohu, obete, ktoré som dostal zadarmo.“ Viete, nášmu telu nevadí, ak sa rozlúčime s niečím, čo pre nás „nič“ neznamená. Avšak nové, červené šaty – to je už iný príbeh. Na to, aby som ich niekomu darovala, som musela niečo obetovať.

Môj posledný argument bol naozaj smiešny. Povedala som: „Pane, kvôli tým šatám som si kúpila ešte aj tie krásne červeno-strieborné náušnice.“ Povedala som to mierne namrzeným, umrňaným tónom. Asi som nejako dúfala, že Pán ma aspoň trochu poľutuje. Jeho odpoveďou bolo úplné ticho voči mojim prvým dvom argumentom. A pri tej tretej poznámke o náušniciach mi dal najavo, že jej môžem darovať aj tie náušnice, ak jediný problém spočíva v tom, že si ich nechám bez tých šiat.

Boh s nami neargumentuje. On sa k nám prihovára cez túžbu, poznanie, dojmy, ktoré máme v našom duchu, skrze tichý, jemný hlas, príležitostne cez počuteľný hlas a opakovane cez text Písma, ktorý sa nám vyjasní. Pamätajte na to, že Boh vás nebude viesť k tomu, aby ste robili niečo mimo Jeho vôle, ktorá je zjavená v Jeho Slove. Dávajte si tiež pozor, aby ste sa nenechali viesť rôznymi hlasmi. Existuje veľa rôznych hlasov. Uistite sa o tom, že váš duch spolu svedčí s Duchom Svätým.

Môj duch spolu svedčil s tým, aby som Ruth Anne dala tie šaty, avšak moje telo sa ich nechcelo vzdať. A tak som Bohu prinášala ďalšie moje dôvody, prečo ich darovanie nedáva zmysel. Boh sa ale so

mnou nehádal. On už povedal, čo chcel povedať. Len pripomínam, že ako tento príbeh začínal – uvažovala som nad Ruth Ann a nad tým, akým je pre mňa požehnaním a poprosila som Boha, aby mi ukázal, čo pre ňu môžem spraviť. On mi to povedal, ale mojej hlave (mudrovanie) sa to nepáčilo, hoci môj duch vedel, že to je to pravé. Záležalo teda na mne, ako sa rozhodnem.

No a ja som si zaumienila, že to rozhodnutie odložím na neskôr. To je obyčajne náš obľúbený spôsob, ktorý si vyberieme, keď nám Boh niečo hovorí, lebo tým pádom nie sme otvorene neposlušní – alebo aspoň tak sa nám to zdá. Odkladanie vecí na neskôr je ale v podstate neposlušnosťou. Dobré úmysly sú tiež neposlušnosťou. Poslušnosťou je čin, ktorý spravíme na základe Božieho Slova.

Prešlo niekoľko týždňov a ja som na celú tú udalosť úplne zabudla. Boh však na ňu nezabudol. Modlila som sa za Ruth Ann a dokonca som Bohu povedala znova presne to isté, čo predtým. „Bože, ako môžem požehnať Ruth Ann?“ Znova som to vyslovila. A tie isté červené šaty sa mi zjavili pred očami. Nakoniec som si uvedomila, že som neposlušná a darovala som jej tie červené šaty.

Keď som sa rozhodla, že to spravím a dala som jej ich, až vtedy som si vlastne uvedomila, že som ich úplne od začiatku kúpila pre ňu a preto viseli v mojej skrini celé tie tri mesiace, úplne nové, bez toho, aby som ich vôbec vybrala z pôvodného obalu. Samozrejme, že Pán o všetkých takýchto veciach vie dostatočne dopredu, no my dokážeme z jednoduchej poslušnosti spraviť celý projekt. Celý tento chaos je vytváraný prirodzeným človekom, ktorý nerozumie duchovnému človeku, o ktorom sa hovorí v 1. Korintťanom 2.

„Prečo, Bože, prečo?“, hovorí prirodzený človek. „Prečo by si chcel, aby som niečo obetoval? Prečo to nemôže byť ľahké? Prečo to musí byť také ťažké?“ V Rimanom 8,6 je v rozšírenom anglickom preklade AMP napísané, že telesné zmýšľanie znamená vnímať veci a uvažovať nad nimi bez Ducha Svätého. Tiež je v tom zakomponovaná myšlienka, že takéto správanie nás okráda o pokoj.

Ak ste náhodou zabudli na to, čo je naším hlavným cieľom v tejto knihe, dovoľte, aby som vám pripomenula, že sa snažím vyjadriť, že mudrovanie typu „Prečo, Bože, prečo?“ je jednou z tých vecí, ktoré spôsobujú zmätok, okrádajú nás o pokoj a v konečnom dôsledku aj o radosť.

Chcete si užívať svoj život? Potom sa musíte vzdať „mudrovania“!

8

“MUDROVANIE” VEDIE KU KLAMU

Ak nechceme byť v dnešnom svete podvedení, tak jedinou nádejou pre nás je učiť sa chodiť v Duchu – nechať sa viesť Duchom a nie telom. Satan vyhľadáva telesných kresťanov, ktorí sú vedení svojou hlavou, svojimi emóciami a svojou vlastnou vôľou namiesto toho, aby boli vedení Božím Slovom a Duchom. Nemôžeme sa púšťať do vecí len preto, že sa nám niečo chce alebo nechce robiť. Kvôli Kráľovstvu a kvôli našej vlastnej ochrane sa musíme púšťať do vecí, ktoré sú vedené Duchom.

Mysel rada pre všetko vytvára kategórie. Rada vyhľadáva miesto, kam by všetko poukladala tak, aby to nejako dávalo zmysel a aby o všetko bolo postarané. Nezodpovedané otázky nemáme radi. Jedným z nástrojov, ktoré Duch používa na ukrižovanie nášho tela, sú práve nezodpovedané

otázky. Keď nepoznáme odpovede, musíme buď dôverovať Bohu alebo sa trápiť alebo sa snažiť všetko vyriešiť sami.

Prácou Ducha Svätého je priviesť veriaceho človeka od bodu prijatia spasenia v Ježišovi do bodu zrelosti. Veriaci človek, ktorý dokáže dôverovať Otcovi vtedy, keď sa zdá, že veci nedávajú zmysel, je zrelým veriacim. A preto nám Boh často nedáva odpovede na všetky naše otázky – cvičí nás tým v dôvere. Musíte ale súčasne pamätať na to, že myseľ človeka je vo veľkom nepriateľstve s týmto Božím plánom. Myseľ človeka je prirodzená a je považovaná za súčasť tela až do bodu, kým je obnovená a naučí sa myslieť duchovne.

Rimanom 8 hovorí o mysli tela a o mysli Ducha. Galaťanom 5,17 v rozšírenom anglickom preklade (AMP) hovorí, že telo sa protiví Duchu a Duch sa protiví telu a navzájom si odporujú a sú v neustálom vzájomnom konflikte.

Vráťme sa k našej pôvodnej myšlienke zo začiatku tejto kapitoly. Prirodzená myseľ chce všetko niekam uložiť a prideliť tomu nejaké peknučké miestečko, do ktorého to zapadne a nezanechá v nás žiadne otázky.

V našich kanceláriách sme kedysi mávali dlhý rad poštových priechokov. Každý z nich bol označený menom niektorého z našich zamestnancov. Keď som chcela poslať nejaké usmernenie alebo správu niektorému konkrétnemu zamestnancovi, vložila som do poštovej schránky toho zamestnanca papierik s poznámkou. Raz za čas sa stávalo, že niečo, o čo som požiadala určitého konkrétneho zamestnanca sa nestalo a keď som to kontrolovala, zistila som, že som tú poznámku vložila do nesprávnej schránky. Niekedy sa mi ju dokonca podarilo vložiť do prázdnej schránky, na ktorej nebolo žiadne meno.

Pán použil tie poštové schránky na to, aby ma naučil presne tú lekciu, ktorú sa snažím teraz naučiť vás. Ukázal mi, že presne tak, ako ja som dokázala vložiť niečo do nesprávnej schránky v rámci našej kancelárie, presne tak si dokážem uložiť niečo do nesprávnej schránky v mojej hlave. Vždy som si všetko chcela v mojej mysli niekde uložiť, aby to vyzeralo ako pekne zabalený balíček, z ktorého netrčí nič, s čím by som musela dôverovať Bohu. S „mudrovaním“ som mala veľký problém. Často som sa pýtala: „Prečo, Bože, prečo?“ A preto som prežívala veľa zmätku a trápenia a chýbal mi pokoj a radosť.

Pán mi ukázal, že niekedy som dokonca klamala samu seba, pretože boli chvíle, keď som si myslela, že určité veci mám už zvládnuté a na základe toho úsudku som buď konala alebo nekonala. Neskôr som ale prišla na to – obyčajne vtedy, keď z toho vznikol chaos – že hoci som si myslela, že viem, o čo ide, rozumiem tomu alebo to mám vyriešené, že v skutočnosti som si to celé zaradila do nesprávneho priečinku.

Boh v mojom prípade na vyjasnenie tejto pravdy použil Príslovie 3,7: „Nepokladaj sa za múdreho vo vlastných očiach.“ Pán mi dal vedieť, že nie som ani spolovice tak šikovná, ako si myslím, že som. A nehovorím tu o mentálnej inteligencii. Hovorím o našom názore na seba – že máme všetko premyslené. V rozšírenom anglickom preklade AMP znie Príslovie 3,5-6 takto: „Celým svojim srdcom a myslou sa spoliehaj, dôveruj a buď si istý v Hospodinovi a nespoliehaj sa na svoje vlastné dojmy a chápanie. Na všetkých svojich cestách spoznávaj, rozoznávaj a uznávaj Jeho a On bude riadiť a vyrovnávať a vyjasňovať tvoje cesty.“

Keď Boh niečo vyjasní, nebudete prežívať žiadny zmätok ani pochybnosti. Ak sa však budete snažiť všetko premyslieť a prešpekulovať, možno

sa dostanete do bludného kruhu a nikdy naozaj nespoznáte pravdu. Vo verši 7 je v rozšírenom anglickom preklade AMP napísané: „Nepokladaj sa za múdreho vo vlastných očiach.“ Existujú dva spôsoby, ktorými môžete pristúpiť ku ktorejkoľvek situácii: jeden spôsob je ten správny a ten druhý nie je; jeden spôsob je duchovný a ten druhý pochádza z tela. Povedzme, že niekto prinesie osobné proroctvo, ktoré je určené pre mňa, ktorému však celkom nerozumiem alebo povedzme, že mám duchovný sen, ktorému nerozumiem. Môžem zájsť k Otcovi a povedať: „Otče, nerozumiem tomu. Rada by som to pochopila a tak Ťa prosím, aby si mi dal svoje zjavenie. Daj mi tomu porozumieť.“

Potom tú vec, ktorej nerozumiem, odložím na poličku. Inak povedané, už na to viac nemyslím. Vložím ju do Božích rúk. Ak a keď bude pripravený k tomu, aby mi dal tomu porozumieť, vezme to z tej poličky a opätovne mi to pripomenie. V Jánovi 14,26 je napísané, že Duch Svätý nám bude pripomínať veci. Prostredníctvom zjavenia spôsobí, že porozumiem tomu, na čo by som sama nikdy neprišla.

Druhý spôsob, ktorým by som mohla pristúpiť k tej istej situácii, keď dostanem sen alebo nejaké

proroctvo, ktorému nerozumiem, by mohlo byť to, že sa budem veľmi pokúšať, nejako to rozlúštiť. Môžem sa o tom rozprávať s mnohými ľuďmi a získať ich názor na to. Pravdepodobne by väčšina z nich mala na tú istú vec iný názor a to by asi prispelo k môjmu zmätku. A potom, keď by som to všetko rozlúštila, by som sa mohla pustiť do toho. Keby som sa ale naozaj utíšila a bola k sebe úprimná, musela by som povedať, že v tom vo vnútri nemám skutočný pokoj. Keby som sa predsa snažila niečo spraviť na základe toho, čo si „myslím“ o tom sne, proroctve alebo vízii, nakoniec by som z toho vyrobila iba jeden veľký chaos.

Pamätajte na to, že „mudrovanie“ vedie ku zmätku. Nehovorím, že nemáme nad vecami uvažovať, je však rozdiel v tom, či nad niečím dostatočne dlho rozjímame, lebo to túžime pochopiť alebo či sa zo všetkých síl snažíme všetko do tej miery premyslieť, až sme z toho úplne zmätení.

Keď sa cítite zmätení, nech je to pre vás varovný signál, že sa k niečomu pokúšate pristupovať nesprávnym spôsobom.

9

ZMÄTOK NÁS OKRÁDA O RADOSŤ

V tejto záverečnej kapitole sa chcem opätovne vrátiť k tomu stanovisku, že zmätok nepochádza od Boha. V 1. Korintňanom 14,33 je napísané: „Boh nie je autorom neporiadku.“ Kološanom 3,15 v rozšírenom anglickom preklade AMP hovorí, aby pokoj bol ako „rozhodca pri športe“, ktorý bude robiť rozhodnutia v našich životoch. Keď je pokoj rozhodcom, tak on určuje, čo do hry patrí a čo nie.

Zmätok je presným protikladom pokoja. „Zmätok“ znamená: všetko zmiešané dohromady, nečisté, nahádzané na hromadu, mýliť si jednu vec s druhou alebo niečo rozmazané. „Pokoj“ znamená: poriadok, niečo nerušené, vnútorná spokojnosť, vyrovnanosť. Človek, ktorý nemá pokoj, nebude mať ani radosť. Ježiš povedal v Jánovi 10,10, že zlodej prichádza, aby kradol, zabíjal a ničil, ale On, Ježiš, prišiel preto,

aby sme „mali život a mohli si ho užiť“ (AMP). Pred niekoľkými rokmi som sa rozhodla, že si budem užívať Boha a život. Ak Ježiš za mňa zomrel preto, aby som život mohla nielen mať, ale aby som si ho mohla aj užívať, tak by som sa mala pokúsiť, si ho užívať.

V Jánovi 15 máme správu o tom, ako Ježiš vyučoval o živote v zotrúvaní v Ňom, čo je odvolávkou na vstúpenie do Božieho odpočinku. Vo veršoch 1-10 Ježiš hovorí o živote v zotrúvaní v Ňom. A potom, v 11. verši v rozšírenom anglickom preklade AMP hovorí: „Povedal som vám tieto veci preto, aby moja radosť a potešenie boli vo vás a aby vaša radosť a potešenie dosiahli plnú mieru a boli dokonalé a prekypujúce.“

Znie to naozaj tak, ako keby si prial, aby sme si užívali život. Zmätok nám úplne iste dokáže prekaziť, aby sme tento cieľ dosiahli.

Na záver vás chcem povzbudiť k tomu, aby ste sa rozhodli žiť v radosťi a nie v zmätku a v nepokoji. Budete sa musieť vzdať „mudrovania“. Zakaždým, keď získame duchovné víťazstvo, požaduje sa od nás, aby sme sa vzdali niečoho z našej telesnej

prirodzenosti. Súčasťou telesnej prirodzenosti je „snažiť sa všetko vyriešiť a rozlúsknuť“. Súčasťou duchovnej prirodzenosti je „dôverovať Bohu, aby nám vo svojom čase zjavil Jeho odpoveď“.

Ak sa vzdáte „mudrovania“, naozaj verím, že zožnete pokoj a radosť.

ZAKÚŠANIE NOVÉHO ŽIVOTA

Ak ste nikdy nepozvali Ježiša, aby sa stal vaším Pánom a Spasiteľom, pozývam vás k tomu, aby ste to spravili teraz. Môžete sa modliť túto modlitbu a ak to myslíte naozaj úprimne, zakúsíte nový život v Kristovi.

Bože, Otče, verím tomu, že Ježiš Kristus je tvoj syn, Spasiteľ sveta. Verím, že zomrel na kríži za mňa a že niesol na sebe všetky moje hriechy. Namiesto mňa zostúpil do pekla a slávne zvíťazil nad smrťou a hrobom. Verím, že Ježiš bol vzkriesený z mŕtvych a teraz je posadený po tvojej pravici. Potrebujem Ťa, Ježišu. Odpusť mi moje hriechy, zachráň ma, príď žiť v mojom vnútri. Chcem byť znovuzrodený.

Teraz uver tomu, že Ježiš žije v tvojom srdci. Bolo ti odpustené a si spravodlivý a keď sa Ježiš vráti, pôjdeš do neba.

Nájdí si dobrý cirkevný zbor, ktorý vyučuje Božie Slovo a začni rásť v Kristovi. Nič sa v tvojom živote nezmení bez poznania Božieho Slova.

Milovaní, Ján 8,31-32 v rozšírenom anglickom preklade AMP hovorí: „Ak zostávate v mojom slove... ste v skutku moji učeníci. A spoznáte Pravdu a Pravda vás vyslobodí.“

Vyzývam vás, aby ste pevne uchopili Božie Slovo, zasadili ho hlboko do svojho srdca a podľa 2. Korintťanom 3,18 budete pri čítaní Slova premenení na obraz Ježiša Krista.

Napíšte mi a dajte mi vedieť, ak ste prijali Ježiša a požiadajte ma o bonusovú knižočku o tom, ako môžete začať žiť svoj nový život v Kristovi.

S láskou

Joyce

O AUTORKE

JOYCE MEYER je jednou z popredných celosvetových praktických učiteľov Biblie. Ako najpredávanejšia autorka na zozname najpredávanejších autorov rebríčka New York Times, napísala už viac ako sedemdesiat inšpiratívnych kníh, medzi ktoré patria knihy *Sebavedomá žena*, celá séria kníh na tému *Bojisko v mysli* a ďalšie jej knihy. Vydala aj tisíce audio vyučovaní, ako aj kompletnú video knižnicu. Joyce každodenne vystupuje v televízii a v rádiu s reláciou *Užívaj si každodenný život*, ktorá je vysielaná po celom svete a veľa cestuje ako konferenčná rečníčka. Joyce a jej manžel Dave sú rodičmi štyroch dospelých detí a bývajú v St. Louis, Missouri

KÁZNE OD JOYCE MEYER V SLOVENČINE
A INÝCH JAZYKOCH NÁJDETE NA STRÁNKACH

tv.joycemeyer.org
www.media.syloam-international.org

ROZLÚČ SA SO ZMÄTKOM... A PRIVÍTAJ RADOSŤ

Ste zmätení? Deje sa dnes vo vašom živote niečo, čomu nerozumiete? Uvažujete nad tým, prečo sa váš život vyvíja tak, ako sa vyvíja? Zvyknete sa prichytiť pri tom, že si kladiete otázku: „Prečo, Bože, prečo?“ Presne táto otázka zvykla kedysi trápiť aj jednu z najlepšie predávaných inšpiračných autoriek Joyce Meyer – až pokým si neuvedomila, že čakanie na odpoveď ju iba okráda o pokoj a o radosť. Aj vy sa môžete zbaviť zmätku... a vniesť do svojho života opäť šťastie. Dovoľte Joyce Meyer, aby vám ukázala, ako:

- sa vymaniť z otroctva toho, že sa všetko snažíte dokonale premyslieť
- sa naučiť spoliehať na dôveryhodného Boha
- sa prestať trápiť nad zajtrajškom a včerajškom
- vymaniť svoju myseľ z pasce tela a naučiť ju uvažovať duchovne

Ak sa pýtate: „Prečo, Bože, prečo?“, kladiete si nesprávnu otázku. Táto nádherná, potrebná kniha vám pomôže, nájsť cestu k Bohu... a užívať si život ako nikdy predtým.

**Nie je určené na predaj.
Je to dar od Joyce Meyer**

PREČO,
BOŽE,
PREČO?

SYLOM

JOYCE
MEYER

CESTA K VYSLOBODENIU ZO ZMÄTKU

PREČO,
BOŽE,
PREČO?

Copyright © 1995 by Joyce Meyer
Anglické vydanie knihy
Pôvodný názov: Faith words edition, Why God Why?
Copyright © Syloam, 2016

Vydavateľ: SYLOAM – Kresťanská medzinárodná misia
syloam@syloam-international.org
www.syloam-international.org
www.media.syloam-international.org
Černyševského 11, 851 01 Bratislava

Vydavateľ: Miroslav Fic
Redaktor vydavateľstva: Miroslav Čobrda
Preklad: Mgr. Samuel Lacho
Jazyková úprava: Mgr. Ivana Pastiriková
Grafika: Darko Brvenik
Náklad: 5000
Vytlačil: 1909.Minerva
ISBN: 978-80-89414-72-7

Použité citáty sú prevzaté:
Slovenský ekumenický preklad, Slovenská biblická spoločnosť, 2008
Biblia – Písmo Sväté Starej a Novej zmluvy,
Tranoscius Liptovský Mikuláš, 1978

Slová v citátoch, uvedené v zátvorkách, sú preložené podľa
originálu, ako ich uvádzala autorka knihy.
Akákoľvek reprodukcia tohto diela je dovoľená len s písomným
súhlasom vydavateľstva Syloam.

OBSAH

Predslov	7
1. Čo je zdrojom zmätku?	9
2. Vyslobodenie z „mudrovania“	13
3. Postoj viery	17
4. Milosť prichádza v jednodenných dávkach	21
5. Keby len	25
6. Čo ak?	29
7. Nenechajte sa viesť svojou hlavou	35
8. „Mudrovanie“ vedie ku klamu	43
9. Zmätok nás okráda o radosť	49
Modlitba spasenia	53
O autorke	55

PREDSLOV

V Jánovi 10,10 je napísané, že zlodej prichádza, aby kradol, zabíjal a ničil, ale Ježiš prišiel, aby ste mali večný život a tešili sa z neho (preklad *Amplified Bible, AMP*).

Satan by vás najradšej obral o vašu radosť a tak vám zabránil, tešiť sa zo života. Ja sa však modlím, aby vám táto kniha pomohla naučiť sa, ako vo vašom živote „nechať Boha byť Bohom“, aby ste mohli zakúšať hojnosť pokoja a radosti, ktoré Ježiš pre vás vydobyl svojou smrťou na kríži.

1

ČO JE ZDROJOM ZMÄTKU?

Ste zmätení? Deje sa práve teraz vo vašom živote niečo, čomu nerozumiete? Možno sa to týka vašej minulosti a vy jednoducho nedokážete pochopiť, prečo sa váš život musel vyvíjať tak, ako sa vyvíjal. Možno hovoríte: „Prečo ja, Bože? Prečo sa veci nevyvinuli takto alebo inak? Prečo sa udiali práve tak, ako sa udiali? Proste tomu nerozumiem!“

Začala som si uvedomovať, že veľké množstvo ľudí ohromne zápasí so zmätkom. V minulosti som sa s tým tiež dosť natrápila a rozumiem tomu, ako dokáže zmätok ľudí vytrápiť a tak som začala uvažovať o tom, prečo sa ľudia dostávajú do zmätku a čo by mohli spraviť, aby tomu zabránili.

Raz som viedla večerné stretnutie v Kansas City, ktorého sa zúčastnilo približne 300 ľudí. Mala som vnuknutie, aby som sa ich spýtala, koľkí z nich sú práve teraz zmätení v nejakej oblasti svojho života. Na moje prekvapenie som spozorovala iba dvoch ľudí, ktorí nezdvihli ruku a jedným z nich bol môj manžel. Ak som správne videla, tak to znamená, že 298 z 300 prítomných ľudí bolo zmätených. To je 99,3 percenta. Keď som to začala sledovať u rôznych iných skupín, zistila som, že tak to je aj takmer všade inde. Samozrejme, že to percento nebolo rovnaké, no vždy bolo vysoké.

Keď som nad tým uvažovala, prosila som Pána, aby mi ukázal, čo je zdrojom zmätku. Povedal mi: „Povedz im, aby sa nesnažili všetko vyriešiť a prestanú žiť v zmätku.“ Uvedomujem si, že ja presne preto už nemám problémy so zmätkom. Stále ešte je v mojom živote množstvo vecí, ktorým nerozumiem, je v tom však obrovský rozdiel. Boh ma oslobodil od toho, aby som sa snažila všetko vyriešiť. Boh ma oslobodil od mudrovania (od toho typu „mudrovania“, o ktorom sa píše v 2. liste Korintským 10,5), a tak sa vo svojom živote jednoducho nesnažím vyriešiť všetky veci, ktorým nerozumiem.

Znie to skoro až príliš jednoducho, že? Od útrap zmätku môže byť človek ale úplne oslobodený – stačí, ak sa vzoprie pokušeniu, všetko nejako vyriešiť (mudrovanie). Ak by ste sa naozaj zastavili a zamysleli nad tým, začne vám to dávať zmysel, pretože celý tento zápas prebieha v aréne, ktorá sa volá „mysel“.

Mysel je bojiskom, na ktorom buď vyhrávame alebo prehrávame našu vojnu so Satanom. „Boh nie je Bohom neporiadku“ (1. Kor. 14,33) – Satan je. Diabol nám ponúka teórie a mudrovanie, ktoré nie sú v súlade s Božím Slovom. Rozšírený preklad textu v 2. Korintským 10,4-5 hovorí, že ak chceme túto vojnu vyhrať, tak jedným typom myšlienok, ktorým sa budeme musieť vyhnúť, je mudrovanie. V tých veršoch sa píše:

„Lebo zbrane nášho boja nie sú fyzické [zbrane tela a krvi], ale od Boha majú moc zvrhnúť a zboriť hradby. [Vzhľadom k tomu] sa odvraciam od argumentov a teórií a mudrovania a od všetkých pyšných a namyslených vecí, ktoré povstávajú proti [pravému] poznaniu Boha; a každú myšlienku a zámer berieme do zajatia a uvádzame do poslušnosti Kristovi (Mesiášovi, Pomazanému).“

2. Korintským 10,4-5

Ak nás Písmo usmerňuje, aby sme sa nesnažili všetko vyriešiť, tak to potrebujeme poslúchnuť. A keď sa púšťame do mudrovania, mali by sme naše myšlienky uvádzať do poslušnosti voči Ježišovi. Tieto verše hovoria, že sa nachádzame vo vojne a náš boj, náš zápas, je do veľkej miery bojom v našej mysli. Satan útočí na našu myseľ.

Podľa týchto veršov sa musíme vysporiadať s jeho útokmi, s predstavami. Už ste si niekedy predstavili nejaké veci, ktoré neboli pravdivé alebo už ste niekedy na obrazovke svojej mysle videli veci, ktoré boli nevhodné? Teórie sú rôzne nápady alebo myšlienky, ktoré sa týkajú toho, ako by sme mohli vyriešiť svoje problémy a mudrovanie je mentálne skúmanie, ktorého zámerom je dopracovať sa k odpovediam na otázky, ktoré má zjavne iba Boh.

V rámci rekapitulácie tejto kapitoly si teda povedzme, že zdrojom zmätku je snaha všetko vyriešiť alebo dopracovať sa k odpovediam na situáciu, ktoré má zjavne iba Boh. Z nejakého dôvodu sa v tom vyzná iba On a nám k tomu nič nehovorí.

2

VYSLOBODENIE Z “MUDROVANIA”

Na to, aby ste dokázali naozaj precítiť silu oslobodenia od mudrovania, ktoré som sama zakúsila, musíte ponajprv pochopiť, ako fungovala moja myseľ predtým.

Veľmi skoro v živote som si predsavzala, že nespoliehať sa na nikoho, byť nezávislou a starať sa iba o seba, je tou najbezpečnejšou a najlepšou zásadou. Vyriešila som si to tak, že čím menej pomoci budem žiadať od iných, tým lepšie na tom budem, pretože potom nebudem nikomu nič dlžná. Bola som unavená z neustálych zranení a myslela som si, že tento prístup ma ochráni pred bolesťou.

Samozrejme, že som sa mýlila; trvalo mi ale veľmi dlho, kým som si to uvedomila a priznala. A keďže to trvalo veľmi dlho, celé tie roky boli plné

starostí, mudrovania, premýšľania, teoretizovania, predstavovania, obáv, frustrácií, rozčuľovania a podobných vecí tohto typu. Čím sme nezávislejší, tým ťažšie nám je dôverovať Bohu alebo komukoľvek inému.

Pán chce, aby sme boli závislí na Ňom, nie nezávislí na Ňom a závislí na sebe. Čím ste závislejší na Ježišovi Kristovi, tým viac budete vedieť prenechať Jemu všetko, čomu nerozumiete – vo vedomí, že On o tom všetkom vie a keď bude správny čas, On vám to zjaví.

Nemyslite si však, že tento postoj je totožný s pasivitou. Nemáme byť pasívni – a hlavne nie vtedy, keď sa stretávame s výzvami našej viery. Keď sa niečo stane vo vašom živote alebo v živote vašich priateľov a vy jednoducho vôbec nechápete, čo sa to deje a prečo sa to deje, jednoznačne k tomu musíte od začiatku pristupovať s modlitbou. Proste Ducha Svätého, aby vám dal porozumenie, aby vás vyučil, aby priniesol svoje svetlo a zjavenie a potom čakajte dovedy, kým to spraví – vediac, že v Božom čase príde do vášho života porozumenie.

Keď sa vo vašom srdci začnú množiť otázky, možno začínate nad nimi uvažovať, no presne v tej istej

chvíli začínate byť aj zmätení. Jednoducho ďakujte Bohu za to, že On má všetky odpovede, povedzte Mu, že ste spokojní s tým, že On tie odpovede pozná a povedzte Mu, že Mu dôverujete, že vám ich ukáže, keď na to bude správny čas.

Od mudrovania a zmätku nebudete môcť byť oslobodení dovedy, kým si neadoptujete – neosvojíte – tento postoj, ktorý som práve popísala. Tento postoj je mimochodom postojom viery.

3

POSTOJ VIERY

O viere môžeme hovoriť ako o doktríne alebo ako o spôsobe, akým prijímame veci od Boha. V Efezským 2,8-9 vidíme, že sme spasení milosťou skrze vieru. V rozšírenom preklade (AMP) textu zo Židom 11,1 je napísané: „Viera je presvedčením ... o veciach, v ktorých dúfame a dôkazom o veciach, ktoré nevidíme.“ Vieru môžeme popísať alebo zadefinovať rôznymi spôsobmi, no ja si myslím, že veľmi jednoduchým spôsobom, ktorým môžeme vieru vnímať a dokonca preskúmať, či prakticky žijeme vierou alebo nie, je vyjadrovať sa o nej ako o postoji – „viera ako postoj“.

Postoj viery nás privádza do odpočinku. V liste Židom 4,3 je napísané, že tí, ktorí uverili Bohu, vstupujú do Jeho odpočinku. V Židom 4 je tiež napísané, že ten, kto už raz vstúpil do Božieho

odpočinku (pamätajte na to, že viera je vstupnou bránou k odpočinku), odpočinul od svojej námahy a bolesti ľudskej práce. 10. verš. Mudrovanie je práca a uvádza nás do zmätku a nie do odpočinku.

Postoj viery hovorí, že svoje starosti hodím na Neho a On sa o mňa postará (1. Petra 5,7). Hovorí, že nemusím všetko vedieť a nemusím rozumieť všetkému, čo sa deje. Som spokojný, lebo poznám Toho, ktorý to všetko vie! Venujte skôr čas tomu, aby ste spoznali Jeho, než tomu, aby ste sa snažili prísť na to, čo On robí.

Postoj viery sa netrápi, nestrachuje, ani nepocituje úzkosť vo vzťahu k zajtrajšku, pretože viera rozumie, že kamkoľvek potrebuje ísť – dokonca aj do neznáma budúcnosti, že Ježiš tam už bol. Pamätajte, že On je tým, ktorý bol, ktorý je a ktorý príde. On existoval už pre položením základov sveta. On pomáhal pri stvorení. On vás poznal ešte predtým, než ste sa narodili. On vás sformoval svojou vlastnou rukou v lone vašej matky. A nielen že existoval od samého počiatku, ale On je samotným Počiatkom, tou Alfou.

A ako je to s koncovkou? Je to tak, že veci iba dá do pohybu a potom z nich odíde? Nie! On dokončí

to, čo začal. (Žid 12,2; Fil. 1,6). On bude prítomný aj pri samotnom konci. On je aj tým Koncom, Omegou. Rada to zvyknem hovorievať takto: „On nie je iba Alfou a Omegou, Počiatkom a Koncom, ale aj všetkým, čo je medzitým.“

Ak predpokladám, že Ježiš sa ešte nejaký čas nevráti späť, mám pred sebou ešte veľa zajtrajškov – a vy tiež. Som rada, že viem a je to pre mňa útechou, že viem, že bez ohľadu na to, čo ma čaká zajtra, On drží zajtrajšok aj mňa na dlaniach svojich rúk (Iz 49,16).

Postoj viery žije naplno deň po dni.

4

MILOŠŤ PRICHÁDZA V JEDNODENNÝCH DÁVKACH

„Mudrovanie“ nás buď chytí do pasce našej minulosti alebo sa nás bude snažiť zatlačiť do budúcnosti. Pamätajte na to, že Biblia hovorí: „Viera teda je“ (Žid. 11,1). Ak sa snažíme žiť v minulosti, život bude ťažký. On seba samého nenazval „Veľký Som, ktorý som bol“. Ak sa snažíte žiť v budúcnosti alebo sa snažíte prísť na to, čo sa stane zajtra, život bude ťažký. On seba samého nenazval „Veľký Som, ktorý bude“. Ak budete žiť naplno jeden deň po druhom, tento deň, teda ten deň, ktorý žijete teraz, život bude omnoho ľahší. On povedal: „JA SOM“ (Ex 3,14). Viera žije v prítomnosti.

Učeníkom počas búrky povedal: „Prečo sa strachujete? Nebojte sa. Ja som to!“ (Mat. 14,27). Rozumiete tomu? Ježiš im povedal: „JA SOM“

tu teraz pre vás a keď „JA SOM“, všetko ostatné bude v poriadku. Žite dnes! Starosti včerajška a o zajtrajšok vám ukradnú dnešok. Dostali ste milosť na dnes. Milosť je zmocnením, priazňou a mocou Ducha Svätého, ktorá vám pomôže vykonať všetko, čokoľvek potrebuje byť vykonané. Milosť však nemôžeme dostať dopredu a niekde si ju uskladniť, ak sa to dá tak povedať.

Spomínate si na Izraelský národ na púšti? Boh ich nadprirodzene sýtil na každodennej báze tak, že potrava im pršala z neba. To jedlo nazývali „manna“. Podobne, ako my, aj oni si chceli zabezpečiť dostatok manny tak na zajtrajšok, ako aj na dnešok. Chceli sa dopredu postarať aj o zajtrajšok – len pre prípad, že by Boh zabudol, zázračne sa o nich postarať aj nasledujúce ráno. Boh im však zakázal, nazbierať si viac manny, ako potrebovali na každý jeden deň – okrem soboty. A ak si predsa len nazbierali viac, ako potrebovali pre život v daný deň, nadbytočná manna zhnila.

Zastavte sa a zamyslite sa nad tým na chvíľu. Je to silný príklad, ktorý môžeme aj dnes aplikovať do našich životov. Keď mudrujete, trápíte sa alebo sa strachujete, snažte sa odložiť si mannu na

zajtrajšok? Váš Otec v nebi chce, aby ste Mu v dôvere zverili aj svoj zajtrajšok. V Prísloví 3,5 je napísané, že máme dôverovať Hospodinovi celým svojim srdcom a myslou (myšlienkami) a nemáme sa spoliehať na vlastnú rozumnosť.

Raz som čítala nasledujúce prirovnanie. Dvaja muži boli vo väzení kvôli tomu, že sa hlásili k Ježišovi Kristovi. Nasledujúce ráno mali byť spálení na ohnivej hranici. Jeden z nich bol postarší svätec, ktorý mal množstvo skúseností s Božími cestami. Druhý z nich bol mladý muž, ktorý veľmi miloval Pána, no s Božími cestami veľa skúseností nemal.

Keď sa zvečerilo, mladý muž škrtol zápalkou a chcel zapáliť sviečku – v miestnosti sa totiž už stmievalo. Počas toho si ale popálil prst. Veľmi ho to rozrušilo a od strachu začal kričať: „Ak ma takto veľmi bolí obyčajná popálenina na prste, iste nezvládnem upálenie na ohnivej hranici.“ Postarší svätec ho potešoval týmito slovami: „Synu, Boh ťa nežiadal o to, aby si si popálil svoj prst a preto ti nedal k tomu ani svoju milosť. On ťa žiada o to, aby si týmto spôsobom obetoval svoj život a preto si môžeš byť istý, že s príchodom rána ti dá aj milosť byť tam a spraviť všetko, čo bude potrebné.“

Vidíme teda, že ten starší, skúsenejší svätec kvôli mnohým rokom chodenia s Pánom vedel, že bezpochyby, keď príde ráno, bude mať k dispozícii Božiu milosť. A preto sa dokázal v tej situácii uspokojiť; pretože mal v tej chvíli vieru, že zajtra bude mať k dispozícii novú milosť (silu).

Z tohto príkladu vidíme, že viera nás oslobodzuje od „mudrovania“. Viera nemusí presne vedieť, čo sa odohrá v budúcnosti. Viera odpočíva, pretože vie, že Boh zajtra dodá zajtrajšiu mannu. Naozaj vás chcem povzbudiť, aby ste nepremárnili dnešok tým, že sa budete snažiť presne pochopiť (mudrovanie), čo sa stalo v minulosti alebo čo sa stane v budúcnosti.

Ako som raz čítala: Včerajšok je ako zrušený šek, zajtrajšok je ako zmenka a dnešok je jedinou hotovosťou, ktorú máte k dispozícii. Využite ho múdro.

5

KEBY LEN

Apoštol Pavel učí v Liste Filipským, že máme zabúdať na to, čo je za nami a usilovať sa o to, čo je pred nami (Fil. 3,13). Ako môžeme lipnúť na minulosti ak len nie v našich myšlienkach? Verím tomu, že keď žijeme v minulosti, môžeme mať pocit, ako keby nám naplno prešmykovali kolesá a tú energiu by sme mali využiť pre dnešok.

Zvyknete sa v myšlienkach znova a znova vracáť k vašim chybám z minulosti? Zvyknete si niekedy pomyslieť: „Prečo som to spravil/a? Ó, keby som len nebol/a povedal/a to alebo ono alebo spravil/a to alebo ono.“ Alebo: „Keby som len bol/a býval/a spravil/a to alebo ono.“ Dávajte si pozor na takéto „keby len“.

Možno ste si mysleli, že ste všetko spravili tak, ako ste mali spraviť a napriek tomu sa veci vyvinuli zle. Možno sa divíte: „Prečo veci dopadli tak, ako nakoniec dopadli? Prečo, Bože, prečo? Jednoducho tomu nerozumiem. Musím na to prísť! Nemôžem predsa zostať v takejto tme a nevedieť! Ó, som taký/á zmätený/á!“

Znejú vaše myšlienky niekedy takto? Môžem k vám byť naozaj úprimná? Trápite samých seba! Celé roky som to robila aj ja. Nefunguje to! Bolo a ešte stále je veľa vecí v mojej minulosti, ktorým som nerozumela a ešte stále nerozumiem. Ďakujem však Bohu, že som konečne od Neho mohla prijať správu, že potrebujem zabúdať na to, čo je za mnou a usilovať sa o to, čo je predo mnou. Teraz si užívam ohromný pokoj.

Písmo hovorí v Izaiášovi 26,3, že Boh „daruje pokoj tomu, kto dúfa“ v Nehu. Nepíše sa tam, že pokoj bude darovaný človeku, ktorého myseľ je plná mudrovania a argumentovania a ktorý sa snaží na všetko prísť vlastným rozumom.

Na svete sa deje veľa zjavne nespravodlivých, neférových vecí. V mojej minulosti – pravdepodobne

podobne ako v tej vašej – sa mi udialo veľa vecí, ktoré boli neférové – vecí, ktoré mi navodili veľa problémov, rán a zranení, cez ktoré som sa dostávala celé roky.

Celé roky som žila so sebaľútosťou a pocitom ukrivdenosti – zahorknutá a odmietavá som sa snažila nejako si odôvodniť, prečo sa to stalo práve mne. Prečo mi Boh nepomohol? Prečo mi nepomohol niekto iný?

Nakoniec som si uvedomila, že sama seba ničím. Premrhala som všetky svoje dnešky tým, že som sa snažila pochopiť svoje včerajšky. Boh mi jedného dňa povedal: „Joyce, môžeš sa buď ľutovať alebo žiť v moci. Čo z toho chceš?“

Niekedy môže človek žiť dokonca vo včerajších víťazstvách. Môže sa zapliesť do toho, že sa snaží nejako prísť na to, čo spravil, čo ho k tomu úspechu priviedlo - len aby to mohol zopakovať znova. Kedysi som zvykla, mentálne si holdovať v mojich víťazstvách. Dokonca aj to môže človeku zabrániť v tom, aby napredoval. Minulosť je minulosť. Už či sme v minulosti zažívali víťazstvá alebo prehry, aj tak to zostáva len minulosťou. Je to preč. Žite dnes!

Na príjemných spomienkach nie je nič zlé, je však chybou, a veľkou, ak si hovieme čo i len v minulých víťazstvách. Po každej udalosti vo vašom živote nechajte oponu padnúť k vašim päťam pri odchode a pokračujte k tomu ďalšiemu, čo Boh pre vás pripravil. V liste Filipanom 3,13 je napísané: „... zabúdam na to, čo je za mnou, a usilujem sa o to, čo je predo mnou.“

Chcem znovu zopakovať, aby ste si dávali pozor na výroky typu „keby len“. Ak sa stalo niečo zlé, môžeme uvažovať smerom „keby len“ sme to neboli bývali spravili tak, ako sme spravili. Ak sa stalo niečo dobré, môžeme sa prichytiť pri tom, že uvažujeme o tom, čo by sa stalo, „keby len“ sa nám to podarilo spraviť znova.

Zabudnite na minulosť! Nesnažte sa to celé pochopiť a premyslieť. Teraz sa rozhodnite, že sa pohnete dopredu.

6 ČO AK?

Ďalším mentálnym šípom (Biblia ich v Efežanom 6,16 nazýva „ohnivými šípmi“), ktoré Satan hádže na ľudí, je strach-naháňajúci výrok „čo ak“.

Čo ak neprídu tie peniaze? Čo ak sa zraním? Čo ak vážne ochoriem? Čo ak stratím prácu? Čo ak ostanem sám/sama celý život? Alebo napríklad niečo takéto: Čo ak nebudem nič počuť od Boha? Čo ak spravím nejakú chybu? Čo ak zlyhám? Čo ak sa mi vysmejú? Čo ak ma odmietnu? A tak ďalej a tak ďalej – ten zoznam môžem pokračovať donekonečna. Rozpoznávate tento spôsob myslenia?

Výroky čo ak sú ďalšou formou, ktorou sa snažíme všetko si nejako vysvetliť „mudrovaním“. Výroky čo ak obyčajne prichádzajú a sú sprevádzané celou

sériou myšlienok, ktoré predstavujú veľmi ponurý obraz. Výroky čo ak nás prenášajú do budúcnosti a vedú nás k tomu, že sa dopredu hrozíme vecí, ktoré sa ešte dokonca ani nestali a pravdepodobne sa nikdy ani nestanú, pokiaľ ich svojim strachom nepovoláme k životu.

Čo ak spôsobuje rovnaký zmätok ako keby len. Oba výroky sú vyjadrením takého uvažovania, ktorému nemáme holdovať. Oba sú úplne iste zahrnuté v texte v 2. Korintským 10 do „teoretizovania a mudrovania“ a „predstav“ a všetky takéto myšlienky máme ničiť.

Dovoľte mi, aby som tu uviedla praktický príklad, ktorý vyjadruje, čo tým myslím. Raz sme v rámci našej služby veľmi potrebovali mať nejakú budovu, v ktorej by sme usporiadali naše týždenné stretnutia. Budova, v ktorej sme sa zvykli stretávať už viac ako päť rokov, mala byť v priebehu nasledujúcich dvoch rokov zbúraná a na jej mieste malo byť vybudované nákupné stredisko. Hľadali sme priestory, v ktorých by sme mohli mať naše kancelárie a naše pravidelné, týždenné stretnutie, súčasťou ktorého by zároveň bolo dostatok miesta pre matky s malými deťmi, pre detskú službu, nejaké ďalšie priestory, atď. A k tomu

všetkému sme potrebovali zabezpečiť ešte asi 300 parkovacích miest.

Možno si pomyslíte, že by nemalo byť až také ťažké, niečo také nájsť; avšak, nebolo to také jednoduché, ako by sa mohlo na prvý pohľad zdať. Hľadali sme také miesto celé 2 roky. Vyčerpali sme všetky možnosti, o ktorých sme vedeli. Naozaj to vyzeralo tak, ako keby sme sa dostali do slepej uličky.

Diabol na nás hádzal ohnivé šípy, ako napríklad: „Čo ak prejdú ďalšie dva roky a vy ešte stále nebudete mať to miesto?“ Alebo iný ohnivý šíp, ktorý bol vystrelený na nás, niesol so sebou toto posolstvo: „Keby ste sa len boli bývali rozhodli pre tú alebo onú budovu, keď bola ešte k dispozícii za lacnú cenu, neboli by ste teraz v tejto situácii. Čo ak ste prepásli to, čo mal Boh pre vás pripravené? Keby ste len mali trochu viac poznania v tejto oblasti, pravdepodobne by ste vedeli, čo máte spraviť. Čo ak kúpíte nejakú budovu a potom nebudete môcť získať všetky potrebné povolenia? Čo ak zaplatíte príliš veľa a potom objavíte niečo lepšie a za lepšiu cenu?“

Často ďakujem Bohu, že ma vyslobodil z pút mudrovania ešte predtým, než sme začali riešiť

potrebu získania novej budovy. Ak by sme sa v tej situácii ocitli niekoľko rokov predtým, naozaj by ma to dostalo do veľmi nepríjemného stavu zmätenosti a obáv z toho, že nedokážem všetky tieto veci vyriešiť.

Teraz už dokážem veriť tomu, že všetky naše kroky vedie Pán (Žalm 37,23). Modlíme sa a dôverujeme Bohu a chceme konať Jeho vôľu. A preto nás On bude viesť k tomu správne miesto v správny čas. Boh obyčajne neprichádza priskoro, no taktiež nikdy nemešká. V minulosti sme mali niekoľko rôznych príležitostí na kúpu budovy, ktoré sme sa veľmi, veľmi snažili zrealizovať, no bez ohľadu na to, ako veľmi sme sa snažili, nepodarilo sa nám to uskutočniť. Boh nám však v správny čas zabezpečil výborné miesto na prenájom a On sa o nás aj v budúcnosti postará, keď ho budeme nasledovať krok za krokom.

Ja by som teraz síce mohla začať skúmať tie rôzne situácie a argumentovať, prečo by pre nás neboli bývali tým správnym riešením. Avšak v danej chvíli to všetko vyzeralo tak, že sa naozaj veľmi snažím nájsť to miesto a nič nefunguje. Nič nebude fungovať, keď budeme mimo Božieho časovania a aj tak sa budeme snažiť niečo zrealizovať.

Boh naozaj vie, čo robí. On má naozaj všetko pod kontrolou. Ja sa môžem ukludniť a vedieť, že dokonca aj keby ja sama som nevedela, čo mám spraviť, poznám Toho, ktorý to vie.

Ako ste na tom vy? Poznáte Ježiša? Ak áno, tak poznáte Vševedúceho, Všemocného, Všadeprítomného Boha – Toho, ktorý má všetku moc, všetko poznanie a ktorý je vždy úplne všade.

Uvoľnite sa! Čo ak budete iba mudrovať a argumentovať a nakoniec sa dopracujete k tomu, že vám bude všetko jasné a Boh vás vtedy prekvapí a spraví všetko ešte úplne inak? Ak sa to tak stane, tak všetok ten čas predtým ste úplne premárnili. Nevenovali ste už dostatok času mudrovaniu a zmätku?

Mám pre vás jeden nápad: Čo keby ste sa uvoľnili a dovolili Bohu, aby bol Bohom?

7

NENECHAJTE SA VIESŤ SVOJOU HLAVOU

Modlila som sa za rozoznanie, ako by som vo svojom živote mohla ešte oveľa viac rozšíriť svoje pôsobenie. Modlila som sa za to vlastne už pomerne dlho, keď mi Duch Svätý povedal: „Nikdy toto nebudeš vedieť rozoznať, Joyce, pokým neodložíš bokom svoje mudrovanie.“

V 1. Korintňanom 2,14-16 je veľmi jasne napísané, že prirodzený človek nerozumie duchovnému človeku. Pán používa tento text, aby nám vyjadril niečo dôležité. Ak v duchu získam nejaké rozoznanie veci a moja hlava začne argumentovať, či to dáva alebo nedáva zmysel, nikdy sa nikam nepohnem. Prečo? Kvôli tomu, čo je napísané v 1. Korintňanom 2,14: Prirodzený človek nerozumie veciam ducha, pretože ich treba posudzovať duchovne. Váš duch vie veci, ktoré vaša hlava nevie.

Ak ste znovuzrodeným Božím dieťaťom, tak Duch Svätý prebýva vo vašom ľudskom duchu. Verím tomu, že Duch Svätý sa nám snaží sprostredkovať veľa vecí, ktoré my ale odmietame, pretože do veľkej miery fungujeme v oblasti duše.

Uvediem tu jeden príklad. Raz ráno, keď som sa obliekala a pripravovala na to, aby som šla na naše pravidelné týždenné stretnutie „Život v Slove“, začala som uvažovať nad ženou, ktorá viedla organizačný tím na tom stretnutí a nad tým, aká verná je vo svojej službe. V srdci sa mi prebudila túžba, spraviť pre ňu niečo a nejako ju požehnať.

Povedala som: „Pane, čo by som mohla spraviť pre Ruth Ann?“ Mala som silný dojem, alebo dalo by sa povedať, že som proste vedela, že jej mám darovať nové, červené šaty, ktoré som mala zavesené v skrini. Tie šaty som si kúpila pred tromi mesiacmi. A hoci sa mi veľmi páčili, vždy keď som si ich plánovala obliecť, jednoducho som nemala túžbu, si ich dať. Stále ešte viseli v pôvodnom plastovom obale z obchodu so všetkými visačkami. Ruth Ann bola trochu moletnejšia žena ako ja, no zaujímavé bolo, že ja som si tie šaty kúpila o číslo väčšie, ako šaty, ktoré obyčajne nosievam, pretože práve tieto šaty v mojom čísle nemali.

Kedže tie šaty mali strih, aký mali, nemyslela som si, že by si ktokoľvek všimol, že sú mi trochu väčšie.

Ked' som teda vo svojom duchu pocítila túto silnú túžbu, darovať jej tie šaty, moja hlava povedala: „Ale, Pane, tie šaty sú nové.“ Všimnite si, že keď moja hlava, môj prirodzený človek, argumentuje s mojím duchom, ten argument v skutočnosti absolútne nedáva žiadny zmysel. Potom som povedala: „Iste si mi nechcel povedať, že mám darovať šaty, ktoré sú úplne nové.“ Avšak, keby som sa len trošku zamyslela nad Božím charakterom, Jeho štedrosťou a Jeho výnimočnosťou, uvedomila by som si, že omnoho pravdepodobnejšie mi Boh hovorí, aby som darovala šaty, ktoré sú nové a nie tie, ktoré sú obnosené.

Kráľ Dávid povedal v 2. Samuelovej 24,24 vo vzťahu k budovaniu chrámu: „Nechcem predsa obetovať Hospodinovi, svojmu Bohu, obete, ktoré som dostal zadarmo.“ Viete, nášmu telu nevadí, ak sa rozlúčime s niečím, čo pre nás „nič“ neznamená. Avšak nové, červené šaty – to je už iný príbeh. Na to, aby som ich niekomu darovala, som musela niečo obetovať.

Môj posledný argument bol naozaj smiešny. Povedala som: „Pane, kvôli tým šatám som si kúpila ešte aj tie krásne červeno-strieborné náušnice.“ Povedala som to mierne namrzeným, umrňaným tónom. Asi som nejako dúfala, že Pán ma aspoň trochu poľutuje. Jeho odpoveďou bolo úplné ticho voči mojim prvým dvom argumentom. A pri tej tretej poznámke o náušniciach mi dal najavo, že jej môžem darovať aj tie náušnice, ak jediný problém spočíva v tom, že si ich nechám bez tých šiat.

Boh s nami neargumentuje. On sa k nám prihovára cez túžbu, poznanie, dojmy, ktoré máme v našom duchu, skrze tichý, jemný hlas, príležitostne cez počuteľný hlas a opakovane cez text Písma, ktorý sa nám vyjasní. Pamätajte na to, že Boh vás nebude viesť k tomu, aby ste robili niečo mimo Jeho vôle, ktorá je zjavená v Jeho Slove. Dávajte si tiež pozor, aby ste sa nenechali viesť rôznymi hlasmi. Existuje veľa rôznych hlasov. Uistite sa o tom, že váš duch spolu svedčí s Duchom Svätým.

Môj duch spolu svedčil s tým, aby som Ruth Anne dala tie šaty, avšak moje telo sa ich nechcelo vzdať. A tak som Bohu prinášala ďalšie moje dôvody, prečo ich darovanie nedáva zmysel. Boh sa ale so

mnou nehádal. On už povedal, čo chcel povedať. Len pripomínam, že ako tento príbeh začínal – uvažovala som nad Ruth Ann a nad tým, akým je pre mňa požehnaním a poprosila som Boha, aby mi ukázal, čo pre ňu môžem spraviť. On mi to povedal, ale mojej hlave (mudrovanie) sa to nepáčilo, hoci môj duch vedel, že to je to pravé. Záležalo teda na mne, ako sa rozhodnem.

No a ja som si zaumienila, že to rozhodnutie odložím na neskôr. To je obyčajne náš obľúbený spôsob, ktorý si vyberieme, keď nám Boh niečo hovorí, lebo tým pádom nie sme otvorene neposlušní – alebo aspoň tak sa nám to zdá. Odkladanie vecí na neskôr je ale v podstate neposlušnosťou. Dobré úmysly sú tiež neposlušnosťou. Poslušnosťou je čin, ktorý spravíme na základe Božieho Slova.

Prešlo niekoľko týždňov a ja som na celú tú udalosť úplne zabudla. Boh však na ňu nezabudol. Modlila som sa za Ruth Ann a dokonca som Bohu povedala znova presne to isté, čo predtým. „Bože, ako môžem požehnať Ruth Ann?“ Znova som to vyslovila. A tie isté červené šaty sa mi zjavili pred očami. Nakoniec som si uvedomila, že som neposlušná a darovala som jej tie červené šaty.

Keď som sa rozhodla, že to spravím a dala som jej ich, až vtedy som si vlastne uvedomila, že som ich úplne od začiatku kúpila pre ňu a preto viseli v mojej skrini celé tie tri mesiace, úplne nové, bez toho, aby som ich vôbec vybrala z pôvodného obalu. Samozrejme, že Pán o všetkých takýchto veciach vie dostatočne dopredu, no my dokážeme z jednoduchej poslušnosti spraviť celý projekt. Celý tento chaos je vytváraný prirodzeným človekom, ktorý nerozumie duchovnému človeku, o ktorom sa hovorí v 1. Korintťanom 2.

„Prečo, Bože, prečo?“, hovorí prirodzený človek. „Prečo by si chcel, aby som niečo obetoval? Prečo to nemôže byť ľahké? Prečo to musí byť také ťažké?“ V Rimanom 8,6 je v rozšírenom anglickom preklade AMP napísané, že telesné zmýšľanie znamená vnímať veci a uvažovať nad nimi bez Ducha Svätého. Tiež je v tom zakomponovaná myšlienka, že takéto správanie nás okráda o pokoj.

Ak ste náhodou zabudli na to, čo je naším hlavným cieľom v tejto knihe, dovoľte, aby som vám pripomenula, že sa snažím vyjadriť, že mudrovanie typu „Prečo, Bože, prečo?“ je jednou z tých vecí, ktoré spôsobujú zmätok, okrádajú nás o pokoj a v konečnom dôsledku aj o radosť.

Chcete si užívať svoj život? Potom sa musíte vzdať „mudrovania“!

8

“MUDROVANIE” VEDIE KU KLAMU

Ak nechceme byť v dnešnom svete podvedení, tak jedinou nádejou pre nás je učiť sa chodiť v Duchu – nechať sa viesť Duchom a nie telom. Satan vyhľadáva telesných kresťanov, ktorí sú vedení svojou hlavou, svojimi emóciami a svojou vlastnou vôľou namiesto toho, aby boli vedení Božím Slovom a Duchom. Nemôžeme sa púšťať do vecí len preto, že sa nám niečo chce alebo nechce robiť. Kvôli Kráľovstvu a kvôli našej vlastnej ochrane sa musíme púšťať do vecí, ktoré sú vedené Duchom.

Mysel rada pre všetko vytvára kategórie. Rada vyhľadáva miesto, kam by všetko poukladala tak, aby to nejako dávalo zmysel a aby o všetko bolo postarané. Nezodpovedané otázky nemáme radi. Jedným z nástrojov, ktoré Duch používa na ukrižovanie nášho tela, sú práve nezodpovedané

otázky. Keď nepoznáme odpovede, musíme buď dôverovať Bohu alebo sa trápiť alebo sa snažiť všetko vyriešiť sami.

Prácou Ducha Svätého je priviesť veriaceho človeka od bodu prijatia spasenia v Ježišovi do bodu zrelosti. Veriaci človek, ktorý dokáže dôverovať Otcovi vtedy, keď sa zdá, že veci nedávajú zmysel, je zrelým veriacim. A preto nám Boh často nedáva odpovede na všetky naše otázky – cvičí nás tým v dôvere. Musíte ale súčasne pamätať na to, že myseľ človeka je vo veľkom nepriateľstve s týmto Božím plánom. Myseľ človeka je prirodzená a je považovaná za súčasť tela až do bodu, kým je obnovená a naučí sa myslieť duchovne.

Rimanom 8 hovorí o mysli tela a o mysli Ducha. Galaťanom 5,17 v rozšírenom anglickom preklade (AMP) hovorí, že telo sa protiví Duchu a Duch sa protiví telu a navzájom si odporujú a sú v neustálom vzájomnom konflikte.

Vráťme sa k našej pôvodnej myšlienke zo začiatku tejto kapitoly. Prirodzená myseľ chce všetko niekam uložiť a prideliť tomu nejaké peknučké miestečko, do ktorého to zapadne a nezanechá v nás žiadne otázky.

V našich kanceláriách sme kedysi mávali dlhý rad poštových priechokov. Každý z nich bol označený menom niektorého z našich zamestnancov. Keď som chcela poslať nejaké usmernenie alebo správu niektorému konkrétnemu zamestnancovi, vložila som do poštovej schránky toho zamestnanca papierik s poznámkou. Raz za čas sa stávalo, že niečo, o čo som požiadala určitého konkrétneho zamestnanca sa nestalo a keď som to kontrolovala, zistila som, že som tú poznámkou vložila do nesprávnej schránky. Niekedy sa mi ju dokonca podarilo vložiť do prázdnej schránky, na ktorej nebolo žiadne meno.

Pán použil tie poštové schránky na to, aby ma naučil presne tú lekciu, ktorú sa snažím teraz naučiť vás. Ukázal mi, že presne tak, ako ja som dokázala vložiť niečo do nesprávnej schránky v rámci našej kancelárie, presne tak si dokážem uložiť niečo do nesprávnej schránky v mojej hlave. Vždy som si všetko chcela v mojej mysli niekde uložiť, aby to vyzeralo ako pekne zabalený balíček, z ktorého netrčí nič, s čím by som musela dôverovať Bohu. S „mudrovaním“ som mala veľký problém. Často som sa pýtala: „Prečo, Bože, prečo?“ A preto som prežívala veľa zmätku a trápenia a chýbal mi pokoj a radosť.

Pán mi ukázal, že niekedy som dokonca klamala samu seba, pretože boli chvíle, keď som si myslela, že určité veci mám už zvládnuté a na základe toho úsudku som buď konala alebo nekonala. Neskôr som ale prišla na to – obyčajne vtedy, keď z toho vznikol chaos – že hoci som si myslela, že viem, o čo ide, rozumiem tomu alebo to mám vyriešené, že v skutočnosti som si to celé zaradila do nesprávneho priečinku.

Boh v mojom prípade na vyjasnenie tejto pravdy použil Príslovie 3,7: „Nepokladaj sa za múdreho vo vlastných očiach.“ Pán mi dal vedieť, že nie som ani spolovice tak šikovná, ako si myslím, že som. A nehovorím tu o mentálnej inteligencii. Hovorím o našom názore na seba – že máme všetko premyslené. V rozšírenom anglickom preklade AMP znie Príslovie 3,5-6 takto: „Celým svojim srdcom a myslou sa spoliehaj, dôveruj a buď si istý v Hospodinovi a nespoliehaj sa na svoje vlastné dojmy a chápanie. Na všetkých svojich cestách spoznávaj, rozoznávaj a uznávaj Jeho a On bude riadiť a vyrovnávať a vyjasňovať tvoje cesty.“

Keď Boh niečo vyjasní, nebudete prežívať žiadny zmätok ani pochybnosti. Ak sa však budete snažiť všetko premyslieť a prešpekulovať, možno

sa dostanete do bludného kruhu a nikdy naozaj nespoznáte pravdu. Vo verši 7 je v rozšírenom anglickom preklade AMP napísané: „Nepokladaj sa za múdreho vo vlastných očiach.“ Existujú dva spôsoby, ktorými môžete pristúpiť ku ktorejkoľvek situácii: jeden spôsob je ten správny a ten druhý nie je; jeden spôsob je duchovný a ten druhý pochádza z tela. Povedzme, že niekto prinesie osobné proroctvo, ktoré je určené pre mňa, ktorému však celkom nerozumiem alebo povedzme, že mám duchovný sen, ktorému nerozumiem. Môžem zájsť k Otcovi a povedať: „Otče, nerozumiem tomu. Rada by som to pochopila a tak Ťa prosím, aby si mi dal svoje zjavenie. Daj mi tomu porozumieť.“

Potom tú vec, ktorej nerozumiem, odložím na poličku. Inak povedané, už na to viac nemyslím. Vložím ju do Božích rúk. Ak a keď bude pripravený k tomu, aby mi dal tomu porozumieť, vezme to z tej poličky a opätovne mi to pripomenie. V Jánovi 14,26 je napísané, že Duch Svätý nám bude pripomínať veci. Prostredníctvom zjavenia spôsobí, že porozumiem tomu, na čo by som sama nikdy neprišla.

Druhý spôsob, ktorým by som mohla pristúpiť k tej istej situácii, keď dostanem sen alebo nejaké

proroctvo, ktorému nerozumiem, by mohlo byť to, že sa budem veľmi pokúšať, nejako to rozlúštiť. Môžem sa o tom rozprávať s mnohými ľuďmi a získať ich názor na to. Pravdepodobne by väčšina z nich mala na tú istú vec iný názor a to by asi prispelo k môjmu zmätku. A potom, keď by som to všetko rozlúštila, by som sa mohla pustiť do toho. Keby som sa ale naozaj utíšila a bola k sebe úprimná, musela by som povedať, že v tom vo vnútri nemám skutočný pokoj. Keby som sa predsa snažila niečo spraviť na základe toho, čo si „myslím“ o tom sne, proroctve alebo vízii, nakoniec by som z toho vyrobila iba jeden veľký chaos.

Pamätajte na to, že „mudrovanie“ vedie ku zmätku. Nehovorím, že nemáme nad vecami uvažovať, je však rozdiel v tom, či nad niečím dostatočne dlho rozjímame, lebo to túžime pochopiť alebo či sa zo všetkých síl snažíme všetko do tej miery premyslieť, až sme z toho úplne zmätení.

Keď sa cítite zmätení, nech je to pre vás varovný signál, že sa k niečomu pokúšate pristupovať nesprávnym spôsobom.

9

ZMÄTOK NÁS OKRÁDA O RADOSŤ

V tejto záverečnej kapitole sa chcem opätovne vrátiť k tomu stanovisku, že zmätok nepochádza od Boha. V 1. Korintňanom 14,33 je napísané: „Boh nie je autorom neporiadku.“ Kološanom 3,15 v rozšírenom anglickom preklade AMP hovorí, aby pokoj bol ako „rozhodca pri športe“, ktorý bude robiť rozhodnutia v našich životoch. Keď je pokoj rozhodcom, tak on určuje, čo do hry patrí a čo nie.

Zmätok je presným protikladom pokoja. „Zmätok“ znamená: všetko zmiešané dohromady, nečisté, nahádzané na hromadu, mýliť si jednu vec s druhou alebo niečo rozmazané. „Pokoj“ znamená: poriadok, niečo nerušené, vnútorná spokojnosť, vyrovnanosť. Človek, ktorý nemá pokoj, nebude mať ani radosť. Ježiš povedal v Jánovi 10,10, že zlodej prichádza, aby kradol, zabíjal a ničil, ale On, Ježiš, prišiel preto,

aby sme „mali život a mohli si ho užiť“ (AMP). Pred niekoľkými rokmi som sa rozhodla, že si budem užívať Boha a život. Ak Ježiš za mňa zomrel preto, aby som život mohla nielen mať, ale aby som si ho mohla aj užívať, tak by som sa mala pokúsiť, si ho užívať.

V Jánovi 15 máme správu o tom, ako Ježiš vyučoval o živote v zotrúvaní v Ňom, čo je odvolávkou na vstúpenie do Božieho odpočinku. Vo veršoch 1-10 Ježiš hovorí o živote v zotrúvaní v Ňom. A potom, v 11. verši v rozšírenom anglickom preklade AMP hovorí: „Povedal som vám tieto veci preto, aby moja radosť a potešenie boli vo vás a aby vaša radosť a potešenie dosiahli plnú mieru a boli dokonalé a prekypujúce.“

Znie to naozaj tak, ako keby si prial, aby sme si užívali život. Zmätok nám úplne iste dokáže prekaziť, aby sme tento cieľ dosiahli.

Na záver vás chcem povzbudiť k tomu, aby ste sa rozhodli žiť v radosťi a nie v zmätku a v nepokoji. Budete sa musieť vzdať „mudrovania“. Zakaždým, keď získame duchovné víťazstvo, požaduje sa od nás, aby sme sa vzdali niečoho z našej telesnej

prirodzenosti. Súčasťou telesnej prirodzenosti je „snažiť sa všetko vyriešiť a rozlúsknuť“. Súčasťou duchovnej prirodzenosti je „dôverovať Bohu, aby nám vo svojom čase zjavil Jeho odpoveď“.

Ak sa vzdáte „mudrovania“, naozaj verím, že zožnete pokoj a radosť.

MODLITBA SPASENIA

Boh ťa miluje a chce mať s tebou osobný vzťah. Ak si neprijal Ježiša Krista ako svojho Spasiteľa, môžeš to urobiť práve teraz. Iba Mu otvor svoje srdce a modli sa túto modlitbu...

„Otče, viem, že som zhrešil/a voči Tebe. Prosím, odpusť mi. Očisti ma. Sľubujem, že budem dôverovať Ježišovi, Tvojmu Synovi. Verím, že zomrel za mňa - zobrať môj hriech na Seba, keď zomrel na kríži. Verím, že bol vzkriesený z mŕtvych. Odovzďavam svoj život Ježišovi práve teraz.

Ďakujem ti, Otče, za Tvoj dar odpustenia a večného života. Prosím, pomáhaj mi žiť pre Teba. V Ježišovom mene. Amen.

Ako si sa modlil zo srdca, Boh ťa prijal, očistil ťa a oslobodil ťa z pút duchovnej smrti. Nájdí si čas, aby si čítal a študoval tieto verše a pros Boha, aby k tebe

rozprával, ako s Ním budeš kráčať na tejto ceste vo svojom novom živote.

Ján 3:16

Efezským 1:4

1. Jána 1:9

1. Jána 5:1

1. Korinským 15:3-4

Efezským 2:8-9

1. Jána 4:14-15

1. Jána 5:12-13

Modli sa a pros Ho, aby ti pomohol nájsť dobrú cirkev, postavenú na Biblii/na Bibliu sa spoliehajúcu cirkev/, tak aby si mohol byť povzbudzovaný, aby si rástol vo svojom vzťahu s Kristom. Boh je vždy s tebou. Povedie ťa každý deň a ukáže ti ako žiť život v hojnosti, ktorý pre teba má!

O AUTORKE

JOYCE MEYER je jednou z popredných celosvetových praktických učiteľov Biblie. Ako najpredávanejšia autorka na zozname najpredávanejších autorov rebríčka New York Times, napísala už viac ako sedemdesiat inšpiratívnych kníh, medzi ktoré patria knihy *Sebavedomá žena*, celá séria kníh na tému *Bojisko v mysli* a ďalšie jej knihy. Vydala aj tisíce audio vyučovaní, ako aj kompletnú video knižnicu. Joyce každodenne vystupuje v televízii a v rádiu s reláciou *Užívaj si každodenný život*, ktorá je vysielaná po celom svete a veľa cestuje ako konferenčná rečníčka. Joyce a jej manžel Dave sú rodičmi štyroch dospelých detí a bývajú v St. Louis, Missouri

KÁZNE OD JOYCE MEYER V SLOVENČINE
A INÝCH JAZYKOCH NÁJDETE NA STRÁNKACH

tv.joycemeyer.org

www.media.syloam-international.org

FB: Joyce Meyer - Slovensko

YouTube: Joyce Meyer - Slovensko

ROZLÚČ SA SO ZMÄTKOM... A PRIVÍTAJ RADOSŤ

Ste zmätení? Deje sa dnes vo vašom živote niečo, čomu nerozumiete? Uvažujete nad tým, prečo sa váš život vyvíja tak, ako sa vyvíja? Zvyknete sa prichytiť pri tom, že si kladiete otázku: „Prečo, Bože, prečo?“ Presne táto otázka zvykla kedysi trápiť aj jednu z najlepšie predávaných inšpiračných autoriek Joyce Meyer – až pokým si neuvedomila, že čakanie na odpoveď ju iba okráda o pokoj a o radosť. Aj vy sa môžete zbaviť zmätku... a vnieť do svojho života opäť šťastie. Dovoľte Joyce Meyer, aby vám ukázala, ako:

- sa vymaniť z otroctva toho, že sa všetko snažíte dokonale premyslieť
- sa naučiť spoliehať na dôveryhodného Boha
- sa prestať trápiť nad zajtrajškom a včerajškom
- vymaniť svoju myseľ z pasce tela a naučiť ju uvažovať duchovne

Ak sa pýtate: „Prečo, Bože, prečo?“, kladiete si nesprávnu otázku. Táto nádherná, potrebná kniha vám pomôže, nájsť cestu k Bohu... a užívať si život ako nikdy predtým.

**Nie je určené na predaj.
Je to dar od Joyce Meyer**